

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXI П'ЯТНИЦЯ, 3 ГРУДНЯ РОКУ ЧИСЛО 49 VOL. CXI FRIDAY, DECEMBER 3, 2004 No. 49

Верховна Рада оголосила недовіру урядові В. Януковича

Однак не вирішено суперечки щодо результатів президентських виборів в Україні

Коли „Свобода" вже йде до друку, 1 грудня, – це якраз 10-ий день „Помаранчевої революції" в Україні і все ще немає остаточних вислідів щодо суперечки, котру викликали результати президентських виборів. 1 грудня 229 голосами „за", тільки один був „проти", Верховна Рада проголосила недовіру урядові Януковича, яка, згідно з відповідною статтею Конституції України, означає його звільнення з посади прем'єра. Одначе В. Янукович, який негайно опротестував це голосування і який має підтримку з боку Президента Л. Кучми, вирішив проігнорувати це рішення Верховної Ради. Коли „Свобода" йде в друкарню, обидва кандидати зустрічаються з Президентом Л. Кучмою, головою Верховної Ради В. Литвином, головою ОБСЕ Я. Кубішем, польським президентом Александром Кваснєвським, литовським президентом В. Адамкісом, головою Державної думи Росії Борисом Гризловим – це вже вдруге протягом п'яти днів. Ні один з кандидатів не оскаржив результатів першої тури виборів 31 жовтня, В. Ющенко тільки пропонує, щоб за декілька тижнів знову переголосувати другу туру виборів. Однак Президент Л. Кучма, з підтримкою російського провідника В. Путіна і німецького канцлера Ґ. Шродера, хоче мати зовсім нові вибори, які зможуть відбутися за 4 – 6 місяців. Сотні тисяч демонстрантів далі залишаються в центрі столиці України Києві. Деякі, хто прибув ще минулого тижня, повернулися додому, на їхнє місце приїхали інші.

Як і минулого тижня, ми подаємо хронологою подій, і два особисті враження з Києва – Фелікса Хмельковського (нижче) і Василя Лопуха (стор. 12)

Київ. Віктор Ющенко зі своїми прихильниками (Анатолій Кінах – Юрій Костенко – справа- на Майдані Незалежности в ніч з 22 на 23 листопада. Фото: Фелікс Хмельковський

Хроніка подій: 24 листопада - 1 грудня

Середа, 24 листопада

* Голова Центральної виборчої комісії Сергій Ківалов повідомив, що, згідно зі здійсненим його комісією підрахунком голосів у другій турі президентських виборів, Віктор Янукович одержав 49,46 відсотка голосів, Віктор Ющенко набрав 46,61 відсотка. В засіданні ЦВК брали участь 14 з 15 членів комісії. За постанову ЦВК проголосувало одинадцять членів. Проти - четверо. Для прийняття рішення було досить простої більшости голосів. В знак протесту проти поспішного оприлюднення вислідів другої тури голосування з ЦВК вийшли двоє членів – Руслан Князевич і Андрій Магера: вони вважали, що спочатку слід було розглянути скарги на правопорушення під час другої тури виборів.

* Державний секретар США Колін Павел на зустрічі з представниками засобів масової інформації відреагував на заяву ЦВК України, сказавши, що США не можуть визнати за легітимні оголошені Центральною виборчою комісією результати другої тури президентськихв виборів в Україні, в якій змагалися Віктор Ющенко і Віктор Янукович (див. стор. 3).

* В „Українському домі" (колишній музей Леніна) на початку Хрещатика розмістився штаб, котрий координує дії учасників громадських протестів з усіх регіонів України. Виступаючи перед демонстрантами, Олександер Турчинов з бльоку Юлії Тимошенко сказав: „Ми утримуємо „Український дім", бо він є штабом опору всієї України. Ми утримуємо Европейську площу, бо Европа – з нами!"

* Ряд країн, включно з Канадою, Німеччиною і Польщею заявили, що не визнають Віктора Януковича переможцем виборів.

*Перед тим, як ЦВК оголосила результати підрахунку голосування у другій турі, новий голова Еврокомісії Жозе Мануель Баррозу попередив Україну, що її

(Продовження на стор. 3)

„Це моя особиста революція"

Нотатки учасника подій на Київському майдані незалежности

Фелікс Хмельковський

КИЇВ. – Вже другий тиждень я перебуваю в центрі столиці, де мій народ піднявся на захист своєї свободи. Я відчуваю радість і гордість від того, що ми – є, що ми називаємося – українці! Для мене революція почалася у понеділок вранці, коли я зрозумів, що мене знову жорстоко, нахабно обманули. Тепер для мене це була вже не політика, а моя особиста справа і моя особиста революція в моїй особистій країні. У понеділок вранці, коли всупереч усім очевидним і об'єктивним фактом „вони" оголосили переможцем іншого, я зрозумів, що не можу займатися нічим іншим, а тільки захищати своє право, право моєї сім'ї, моїх дітей і майбутніх внуків жити по-людськи.

Моя революція почалася не 22 листопада, а раніше, тому що у кожного в Україні є своя історія несправедливости, тиску, терору, обману з боку влади, яка повинна б кожного з нас захищати. Уже давно люди в Україні поділилися на „ми" і „вони". Вони – це діюча в Україні цинічна, антинародна, злочинна, корумпована влада, гарантом розквіту якої є Президент Л. Кучма, а гарантом продовження якої є прем'єр В. Янукович. Я голосував проти цієї влади. Але вранці після виборів я зрозумів, що „їм" чхати на те, як ми голосували. „Ви голосуйте, а ми визначаємо результати", – сказав один латиноамериканський диктатор. Усі анекдоти про те, як переможе В. Янукович, виявилися страшним пророцтвом.

Я ніколи не забуду побаченого в Києві у перший день революції. Спершу тут були десятки тисяч, потім – сотні... Влада стягала до міста загони особливого призначення, які у повному бойовому спорядженні, зі щитами, дріма-

(Продовження на стор. 16)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

У Криму працюватиме центр питань ВІЛ/СНІД

СИМФЕРОПОЛЬ. – На базі Кримського республіканського центру соціальних служб для молоді 25 листопада розпочав працю перший в Україні реґіональний центр із питань ВІЛ/СНІД. Центр створено у рамках програми „Подолання епідемії ВІЛ/СНІД в Україні", яку здійснює Міжнародний альянс з ВІЛ/СНІД на кошти Ґльобального фонду боротьби зі СНІДом, туберкульозою та малярією. Головним завданням цього центру стане інформаційно-освітня праця серед населення. Центр проводитиме вишколи для вчителів та журналістів, „круглі столи" для соціяльно незахищених верств населення з питань профілактики та боротьби з ВІЛ/СНІДу. Працівники центру також надаватимуть підтримку неурядовим організаціям, що працюють у цій сфері. Найближчим часом подібні центри запляновано відкрити у Києві, Донецьку, Дніпропетровську, Одесі, Миколаєві, Севастополі тощо.

На Одещині здійснються інвестиційні проєкти

ОДЕСА. – Вартість 10 інвестиційних проєктів, які здійснюються у вільних економічних зонах Одеської области „Рені" та „Порто-Франко", складає майже 60 млн. дол. як сказала 25 листопада перший заступник начальника Головного управління економіки Одеської обласної державної адміністрації Марія Богдан, втілення цих інвестиційних проєктів дозволило створити понад 300 нових місць праці. Спеціяльна економічна зона „Рені" (м. Рені Одеської области) створена наприкінці 2000 року. Економічна зона „Порто-Франко" діє на території Одеського морського торговельного порту від січня 2000 року. Першочерговими формами економічної діяльности обох вільних зон є обслуговування перевізних вантажів, їх зберігання, сортування, пакування, надання транспортних та агентських послуг.

Закон про безвізові поїздки громадян України і Росії

МОСКВА. – Президент РФ Володимир Путін підписав закон про внесення змін до Угоди між урядами Росії і України про безвізові поїздки громадян двох країн від 16 січня 1997 року, 19 листопада повідомила прес-служба Президента Росії. Держдума РФ ухвалила і ратифікувала цей закон 10 листопада. Того ж дня його схвалила Рада федерації. Документ передбачає звільнення на взаємній підставі від реєстрації за місцем перебування громадян Росії і України, що тимчасово перебувають на території держави іншої сторони, якщо термін такого перебування не перевищує 90 днів із моменту в'їзду, за наявности у них міграційної карти з позначкою органів прикордонної контролі, проставленою при в'їзді на територію держави перебування. Протокол про внесення змін до Угоди між урядами РФ і України про безвізові поїздки громадян був підписаний у Києві 30 жовтня 2004 року.

Працюватиме дитячо-юнацька спортивна школа „Схід"

ХАРКІВ. – 24 листопада створено міську комплексну дитячо-юнацьку спортивну школу „Схід". Вона діятиме з 1 січня 2005 року. Для навчально-тренувальних занять вихованців нової школи використовуватиметься спортивна база стадіону „Схід" та комунального підприємства „Харківський палац спорту". Фінансування діяльности нового закладу здійснюватиме обласна рада фізкультурно-спортивного товариства „Україна". Створення спортивної школи забезпечить необхідні умови для занять фізичною культурою та спортом усім мешканцям Харкова.

Університет – член Міжнародної асоціяції університетів

ЛУГАНСЬК. – Під час 12-ої Генеральної конференції Міжнародної асоціяції університетів у Сан-Павло (Бразилія) 24 листопада було оголошене рішення про прийняття до складу асоціяції Луганського національного педагогічного університету ім. Т. Шевченка. Відтепер відомості про Луганський університет буде занесено до Міжнародного довідника університетів. Окрім того, членство у Міжнародній асоціяції університетів відкриває перед ученим, педагогами і студентами нові можливості співробітництва і взаємодії. Міжнародна асоціяція університетів заснована 1950 року під егідою ЮНЕСКО і об'єднує велику мережу установ і організацій 150 країн світу. В Україні членами Міжнародної асоціяції університетів є 15 вищих учбових закладів.

Затверджено заходи щодо молодіжної політики

РІВНЕ. – 23 листопада розпочато здійснення програми з підтримки молоді. Зокрема за успіхи у навчанні та громадській праці десять студентів рівненських вищих навчальних закладів отримуватимуть іменні стипендії голови Рівненської міської ради Віктора Чайки – в розмірі 225 гривень кожна. З наступного року іменні стипендії отримуватимуть не лише студенти державної форми навчання, а й платної, – заявив В. Чайка. Окрім цього, підписано розпорядження міського голови щодо безкоштовного утримання у дитячих садках дітей зі студентських сімей. У програмі першочергового розвитку молодіжної політики міста – оздоровлення дітей, надання молодим сім'ям кредитів для купівлі житла, підтримка молодіжних громадських організацій. На думку В. Чайки, дозвілля молоді також поліпшать два нових заклади відпочинку, які будуть збудовані на місці колишніх кінотеатрів „Космос" та імені Тараса Шевченка. Обидва центри відрізнятимуться від інших розважальних закладів тим, що тут буде організовано змістовне дозвілля для молодих людей.

Ще один пункт перепуску через кордон

СИМФЕРОПОЛЬ. – З Керченського летовища здійснюватимуться прямі міжнародні лети до Красноярська та Москви. За розпорядженням Кабінету Міністрів України від 29 листопада, на території летовища „Керч" встановлено митний пункт перепуску пасажирів. Такі зміни не лише будуть зручнішими для пасажирів, але й сприятимуть перетворенню найбільш східнього міста Криму у повноцінний курорт. Суботинська площа є однією з найперспективніших площ чорноморського шельфу. Її запаси оцінюються у 15-20 млрд. куб м. природного газу.

На Луганщині запроваджують газ

ЛУГАНСЬК. – Урочисті віча з нагоди пуску в експлуатацію газопропроводів та розвідних мереж загальною довжиною 20 км. відбулися у селах Цілуйкове, Александрополі та Ляшковка, а також у селі Шишкове. До кінця цього року у цих селах планується запровадити газ у ще 199 будинках. Будівництво газопроводів здійснювалося за рахунок бюджетних коштів, спонзорської допомоги та коштів кооперативів мешканців сіл. В урочистостях 24 листопада з нагоди підведення „блакитного палива" взяли участь голова Луганської обласної ради Віктор Тихонов, керівники районів, фахівці проєктних і підрядних організацій, мешканці сіл.

Відкриється центр для праці з постраждалими від сімейного насильства

ОДЕСА. – Наступного року на базі Одеського психоневрологічного лікарнянного відділу буде створено центр для праці з постраждалими від сімейного насильства. За словами від 29 листопада начальника Управління у справах сім'ї та молоді Одеської обласної державної адміністрації Людмили Акімової, для Центру буде підібране спеціяльне приміщення у лікарнянному відділі. Окрім того, саме завдяки такому розташуванню тут зможуть працювати фахівці лікарняного відділу, що допомагають людям, які протягом тривалого часу були жертвами насилля. У новому центрі також працюватиме „гаряча" телефонна лінія, за допомогою якої можна буде повідомити про факти насильства та отримати первинні консультації.

Перший спеціялізований урологічний центр

ЛУГАНСЬК. – 23 листопада на базі міської лікарні ч. 2 відбулось урочисте відкриття першого міського спеціялізованого урологічного центру. У новому чотириповерховому приміщенні розташувались операційне та урологічне відділення. За інформацією прес-служби Луганської міської ради, центр обладнано найновітнішою медичною апаратурою, зокрема сучасним ендоскопічним обладнанням. Працюватимуть у центрі фахівці, що пройшли стажування в українських та закордонних клініках. Лікування у новому центрі буде безкоштовним. Як відзначив заступник Луганського міського голови Сергій Напрасніков, „для Луганська поява спеціялізованого урологічного центру – це серйозний прорив у наданні якісної медичної допомоги населенню міста". Праці з проєктування та зведення центру тривали протягом 10 років.

У білоруській гімназії вивчатимуть українську мову

МІНСЬК, Білорусь. – Понад 500 примірників книг передані Посольством України в Білорусі мінській гімназії для вивчення української мови. Цю акцію присвячено Дням культури України в Білорусі, які проходили з 23 по 25 листопада, повідомив 18 листопада радник посольства з питань культури та гуманітарних зв'язків Валерій Козловський. З ініціятиви Посла України Петра Шаповала лише останнім часом до навчальних закладів республіки передано майже 3 тисячі примірників книг. Наприклад, навчальну літературу одержали школи та гімназії Гомеля, Бреста, поповнилися виданнями з України кабінети україністики Білоруського та Брестського державних університетів. І ось тепер вивчати українську мову матимуть можливість гімназисти 7-ої мінської гімназії, в якій навчається чимало дітей вихідців з України. Опановувати основи допоможе мовознавець Ганна Сапсай – заступник голови товариства дружби „Білорусь-Україна", член правління громадського об'єднання українців „Ватра". У недалекому майбутньому, за її словами, плянується, за вдалим почином Посольства України, створити кабінет слов'янських мов – української, білоруської, польської.

За повідомленнями інформаційних аґентств

Київ. Багатолюдне віче на Майдані Незалежности 28 листопада

Колін Павел: результати виборів в Україні – нелеґітимні

ВАШІНҐТОН. – Державний секретар США Колін Павел 24 листопада на зустрічі з журналістами в Державному департаменті сказав, що США не можуть визнати за легітимні оголошені Центральною виборчою комісією результати другої тури президентських виборів в Україні, в якій за голоси виборців змагалися Віктор Ющенко і Віктор Янукович. Нижче подаємо найхарактерніші уривки з відповідей К. Павела на запитання представників ЗМІ:

„Тринадцять років тому українці вибрали свободу і незалежність, скерувавши свою країну на шлях демократії та процвітання. Сполучені Штати були послідовним партнером України у цьому русі. Так само сьогодні Сполучені Штати на боці народу України у його зусиллях забезпечити свій демократичний вибір.

...Це справді критичний момент. Це час для українського керівництва визначитися, чи воно на боці демократії, чи ні, чи воно поважає волю народу, чи ні. Якщо уряд України не діятиме негайно й відповідально, будуть певні наслідки як для наших стосунків, для надій України на евро-атлантичну інтеграцію, так і для осіб, відповідальних за скоєння фальсифікації.

...Центральна виборча комісія щойно оприлюднила офіційні результати і проголосила переможцем діючого прем'єр-міністра. Ми не можемо прийняти цей результат як легітимний, оскільки він не відповідає міжнародним стандартам і тому, що не відбулося розстеження численних і достовірних свідченень про шахрайство і зловживання... Ми закликаємо до повного перегляду того, як проводилися вибори і підраховувалися результати голосування.

...Країни світу стежать за діями керівників України. Ми закликаємо їх скористатися шансом. Як пан Ющенко, так і пан Янукович сьогодні визнавали, що можна знайти шлях виходу з ситуації.

...Я розмовляв сьогодні вранці з Президентом Кучмою і наполягав, щоб він скористався такими можливостями, і ще застерігав його від будь-якого використання сили проти демонстрантів, а також закликав його використати доступні йому законні засоби вивчити результати виборів та твердження про шахрайство і зловживання.

Також сьогодні вранці я розмовляв з головою Европейської Комісії Баросо і з Верховним представником ЕС з безпеки й зовнішньої політики Хав'єром Соланою про ситуацію в Україні, і можу запевнити вас, що ми маємо спільні погляди на цю ситуацію і спільну мету.

Ми також контактували з польським урядом і підтримуємо пропозицію Президента Кваснєвського про посередництво.

Я також розмовляв уранці з російським міністром закордонних справ Лавровим про цю ситуацію. Я підкреслив нашу тверду підтримку чесного розслідування перебігу виборів і абсолютну важливість невикористання сили проти українського народу.

Завтра в Европі відбуватиметься зустріч „Европейський союз – Росія", і я певен, що це стане предметом обговорення між керівництвом ЕС і росіянами. Ми закликаємо усі сторони працювати над досягненням чесного і справедливого рішення, без використання сили. Ми нагадуємо українській владі, що на ній лежить особлива відповідальність не застосовувати силу і не підбурювати до насильства.

... Ми не шукаємо змагання з росіянами з цього приводу. Ми шукаємо шляху забезпечення поваги до волі українського народу, коли ми матимемо підсумок, що насправді відбиватиме бажання українського народу щодо того, хто має бути його наступним провідником.

... Одна з пропозицій, що звучали, – це проведення ще одних виборів, але є і інші пропозиції. Зараз час для розгляду всіх варіянтів, розгляду уважного, у світлі закону, і сподіваємося, що сторони, діючи раціонально і роблячи усе для уникнення використання сили, можуть знайти шлях уперед. Вони отримають чималу підтримку від Европейської спільноти, від Сполучених Штатів, від Президента Польщі Александра Кваснєвського, який відіграє важливу ролю.

...Ми обстоюємо вільні, чесні, відкриті вибори, і ми не вважаємо, що бачили такі у цьому випадку. Я б радше зосередився на тому, як нам і українцям вийти зі складної ситуації, у якій вони опинилися. Колись можна поговорити про те, як ми потрапили в цю ситуацію, але тепер ми хотіли б зосередитися на тому, як з неї вийти".

Хроніка...

(Продовження зі стор. 1)

стосунки з Европейським союзом постраждають, якщо не буде якнайсерйознішого перегляду результатів виборів. Генеральний секретар НАТО Яап де Гооп Схеффер сказав, що перегляд результатів виборів є абсолютно необхідним і ключовим для стосунків між НАТО та Україно.

* В. Ющенко оголосив всеукраїнський політичний страйк. Виступаючи перед сотнями тисяч прихильників, які четвертий день підряд не припиняють акцій на Майдані Незалежности в Києві, В. Ющенко звинуватив ЦВК у „злочині перед народом"і оголосив про створення Комітету національного порятунку.

* Перший президент незалежної Польщі, провідник руху „Солідарність" Лех Валенса прибув до України як представник Організації Безпеки та Співробітництва в Европі і разом з Віктором Ющенком виступив перед демонстрантами на Майдані Незалежности.

Четвер, 25 листопада

* Російський президент Володимир Путін, який відразу в понеділок, 22 листопада, привітав Віктора Януковича з перемогою у другій турі президентських виборів, вдруге привітав українського прем'єр-міністра.

* Міністер закордонних справ Англії Джек Стро заявив, що Велика Британія не погоджується з офіційними результатами українських виборів, „бо наскільки ми розуміємо і як пересвідчилися спостерігачі Евросоюзу і ОБСЄ, ці вибори проходили з порушеннями".

* Заступник міністра економіки та евроінтеграції Олег Гайдук подав у відставку. Пояснюючи своє рішення в інтерв'ю для 5-го телеканалу, він сказав, що цим своїм кроком підтримує людей, які зібралися на масові акції протесту в Києві.

* Комітет закордонних справ Европейського парляменту підкреслює, що президент України, „який був обраний шляхом порушень, не матиме довіри міжнародного співтовариства, що шкодитиме інтересам України". Комітет закордонних справ Европарляменту переконаний, що „вибори в Україні були маніпуляцією, і що результат, оголошений ЦВК, був зфальсифікований, і тому не може бути визнаний".

* Верховний суд України заборонив Центральній виборчій комісії офіційно оприлюднювати результати виборів президента України до прийняття свого рішення за скаргою Віктора Ющенка. Розгляд справи призначено на 29 листопада, понеділок. Без офіційного оприлюднення результатів визнання В. Януковича президентом тим часом припинено.

* Генеральний секретар ООН Кофі Анан закликав сторони політичного конфлікту в Україні проявити стриманість і дотримання демократичних принципів, які вкрай важливі для консолідації демократії і збереження єдности нації.

* Генерали СБУ на вічі В. Ющенка на Майдані Незалежности виступилу зі зверненням співробітників Служби безпеки до українсшького народу. Заяву зачитав генерал Скибинецький, радник голови СБУ Смешка. Поруч з ним на сцені перебував генерал СБУ Скіпальський та ще четверо офіцерів СБУ. Вони закликали правоохоронні органи, слідчих, прокурорів, оперативників, бійців спецназу бути з народом України.

П'ятниця, 26 листопада

* Л. Кучма заявив, що о 18-ій годині в Києві мають відбутися пе-

(Продовження на стор. 20)

Київ. Віче на Майдані Незалежности. *Фото: П. Хархаліс*

АМЕРИКА І СВІТ

Президент Дж. Буш відвідує Канаду

ОТАВА. – Під час дводенної візити Президента Джорджа Буша до Канади, 30 листопада і 1 грудня, метою котрої було наладнати стосунки, які значно погіршились за провідництва попередника прем'єр-міністра Пола Мартіна, Жана Кретієна. Зокрема після того, як Ж. Кретієн вирішив не посилати війська до Іраку, в чому його підтримали 80 відсотків канадців. Тисячі канадців протестували під час відвідин Дж. Буша в Оттаві. Канадський прем'єр-міністер П. Мартін, визнаючи непопулярність Президента США в Канаді, підкреслив: „Ми не завжди погоджуємося та напевно в майбутньому не будемо погоджуватися у всьому, одначе завважується бажання відновлення стосунків між нашими обидвома країнами". Після цілоденної офіційної візити в Отаві Президент Дж. Буш відбув до Галіфаксу у Новій Шкотії – для переговорів у справах взаємин, безпеки кордону та спільних зусиль у боротьбі з тероризмом. Крім того, Президент США дякував канадцям за їхню гостинність щодо сотень пасажирів, які летіли до США 9 вересня 2001 року, але їхні літаки, були спрямовані на канадські летовища. На спільній прес-конференції Президента США і прем'єр-міністра Канади Пола Мартіна в Отаві обидва провідники порушили тему подій в Україні, а прем'єр-міністер Пол Мартін особливо наголосив, що вибори в Україні мусять бути вільними від втручань ззовні, і це включає Росію.

Т. Рідж залишає свою посаду

ВАШІНҐТОН. – Том Рідж, перший керівник Департаменту американської безпеки після терористичних нападів 11 вересня, 2001 року, є сьомим з черги членом Кабінету Президента Джорджа Буша,що залишає свою посаду. Він, як і попередні члени, своїм відходом підкреслює значні зміни у Кабінеті Президента після поновного обрання на другу каденцію. Про свій відхід 1 лютого 2005 року Т. Рідж повідомив Президента Дж. Буш у вівторок, 30 листопада.

В Іраку дальше гинуть американські вояки

БАГДАД, Ірак. – На північ від Багдаду внаслідок вибуху бомби, закладеної на узбіччі дороги, 30 листопада загинув американський військовий. Втрати серед американських вояків в Іраку упродовж цього місяця становлять 134 особи. 29 листопада щонайменше 12 осіб загинули та 10 були поранені внаслідок диверсій у місті Рамаді. Більшість загиблих – іракські поліцейські. Голова перехідного уряду Іраку Іяд Алаві зазначив, що хвиля диверсій в країні пішла на спад після того, як американські та іракські війська взяли під свою контролю Ель-Фаллуджу – одну з основних твердинь повстанців. 28 листопада внаслідок спільної акції американських, британських та іракських вояків на південь від Багдаду убиті і взяті в полон декілька повстанців, – повідомило командування. 27 листопада в районі проведення акції під час бою загинули двоє американських морських піхотинців. Екстремістське угруповання Абу-Мусаби аз-Заркаві взяло на себе відповідальність за недавнє убивство в Мосулі 17 іракських вояків. Упродовж останніх 10 днів у Мосулі убиті понад 50 осіб. Більшість з них – прибічники перехідного уряду країни чи іракських урядових військ.

Далай-лама відвідує південь Росії

МОСКВА. – Офіційна Москва поставилася до духовного провідника Тібету прохолодно. Буддистські священики 30 листопада привітали духовного провідника Тібету Далай-ламу на початку його візити до Росії. Далай-лама прибув з триденною візитою до Калмикії, половина населення якої сповідують буддизм. Далай-лама не був у Росії від 1992 року. Росіяни видали йому візу в місця зупинок. Росія заявила, що Далай-лама має обмежити програму візити виключно релегійним аспектом, і наголосила на тому, що вважає Тібет невід'ємною складовою Китаю.

Запропоновано нового секретаря Департаменту торгівлі

ВАШІНҐТОН. – У понеділок, 29 листопада, Президент Джордж Буш запропонував на посаду секретаря Департаменту торгівлі 51-річного Карлоса Ґутієреза, назвавши його одним з найкращих керівників-підприємців еспанського походження в США. Пропонування К. Ґутієреза є продовженням змін у кабінеті Президента після його перевиборів на другу каденцію 2 листопада. К. Ґутієрез після затвердження Сенатом прийде на місце Доналда Л. Еванса, близького приятеля та політичного радника Дж. Буша, котрий вирішив залишити Вашінґтон і повернутися до Тексасу. К. Ґутієрез досі був головним керівником фірми „Келоґ", яка виробляє різного роду каші. Крім того, К. Ґутієрез є уродженцем Куби, і коли буде затвердженим на цю посаду, то це буде великим політичним досягненням для Білого Дому, що пильно старається здобути прихильність кубинських-американців на Фльориді.

Кубинська влада звільнила з в'язниці трьох дисидентів

ГАВАНА, Куба. – Кубинська влада 29 листопада звільнила з в'язниці трьох дисидентів. Вони належать до групи з 75 опозиціонерів, арештованих у березні 2003 року і засуджених до багаторічного ув'язнення. В офіційному обґрунтовані звільнення вказується на поганий стан здоров'я трьох політичних в'язнів. Водночас експерти стверджують, що справжньою причиною є спроба кубинського уряду налагодити стосунки з Европейським союзом. Адже після винесення вироку опозиціонерам Брюсель значно обмежив контакти з Гаваною.

США – про ядерну програму Ірану

ВАШІНҐТОН. – Сполучені Штати далі вважають, що ядерна програма Ірану повинна прискіпливо контролюватися світовим співтовариством. Вашінгтон не виключає, що це питання може розглядатися Радою Безпеки ООН. Напередодні Міжнародне агентство з атомної енергії підтвердило, що Іран погодився повністю припинити всі програми зі збагачення урану. Президент Ірану Мохамад Катамі назвав ухвалену 29 листопада резолюцію „МАҐАТЕ" поразкою ворогів його країни.

Іран неспроможний надійно перекрити кордон з Іраком

ТЕГРАН, Іран. – 30 листопада відкрито дводенні переговори з проблем Іраку та організації безпеки в регіоні. У зустрічі взяли участь представники Іраку, Ірану, Савдійської Арабії, Кувейту, Сирії, Туреччини, Йорданії, Єгипту, а також Організації Об'єднаних Націй. Сполучені Штати звинувачують Теґран у сприянні терористам, які проникають до Іраку з іранської території. Іранська влада заявляє, що вона неспроможна надійно перекрити кордон з Іраком, довжина якого 1600 кілометрів.

ООН на порозі реформи

НЮ-ЙОРК. – Комісія, яка плянує майбутнє Організації Об'єднаних Націй, рекомендуватиме найдокоріннішу реорганізацію ООН за всю історію її існування. Комісія має намір оприлюднити свій звіт 2 грудня, але її рекомендації вже розголошено в низці конференцій для преси. Головним напрямком реформи ООН має стати принцип більшого втручання у світові справи: стеження гарячих точок, висловлення попереджень і – в разі потреби – перехід до збройних дій. Пляни передбачають також нові обов'язки для всіх членів ООН. Комісія пропонує також ширше визначати загрози міжнародній безпеці, включаючи до їх переліку бідність і пандемії на кшталт СНІДу.

У Румунії відбулися вибори

БУКАРЕШТ, Румунія. – Невдовзі перед закриттям виборчих дільниць 28 листопада явка громадян становила 44 відсотки. На посаду голови держави – наступника Іона Ілієску, який іде у відставку, – претендували 12 кандидатів. За даними опитування біля виходів з виборчих дільниць, кандидат від соціял-демократів, теперішній прем'єр-міністер Румунії Адріян Нестасе, провадив – у нього понад 40 відсотків голосів. Його основний суперник, посадник Букарешту Траян Басеску, – на другому місці, з 35-ма відсотками. На парляментських виборах також попереду соціял-демократи – приблизно 39 відсотків голосів.

За матеріялами ЗМІ

Київ. Біля Верховної Ради 27 листопада . Фото: П. Рондяк

Київ. З ведмедиком – до силовиків. Фото: Л. Коваленко

Українська громадськість світу стривожена подіями в Україні

Редакція „Свободи" висловлює найглибшу вдячність усім нашим читачам, котрі в своїх письмових відгуках і в телефонічних розмовах активно підтримують загальнонародні протести в Україні проти зфальсифікованих владними структурами результатів президентських виборів. Ми щиро гордимося, що українські громади США та інших країн в цей особливо відповідальний момент української історії знову так яскраво виявили ідейно-політичну єдність і солідарність з українським народом, про що свідчить довга низка заяв наших громадських, церковних, наукових, молодіжних організацій та окремих діячів з приводу подій в Україні. Навіть перелік їх забрав би багато газетної площі. Зокрема це спільне звернення керівників усіх християнських Церков України, листи УПЦ в США, СКУ, його Світової Наукової Ради і Світової Ради суспільної служби, НТШ А, УВАН, КУК, УККА, УАКР, Пласту, Товариства української мови ім. Т. Шевченка з Чикаго, УТАА, Союзу українських організацій Австралії, звернення сенатора Джона Корзайна, поета Івана Драча, академіка Івана Дзюби, почесного консула України в Канаді Ераста Гуцуляка і багато інших свідчень винятково важливости сьогоднішнього моменту. Усім авторам – наша вдячність і сердечна підтримка. На жаль, для цих документів в газеті не вистачило місця, оскільки нашим бажанням і обов'язком є якнайповніше інформувати про розвиток внутрішньої ситуації в Україні.

Подаємо фрагменти окремих заяв і звернень:

Світовий Конгрес Українців

Від дня виборів події в Україні відбуваються надзвичайно швидко. Верховний Суд України стримав складання присяги на посаду Президента В. Януковича до рішення суду, а Верховна Рада України оголосила вибори недійсними. Обидві сторони взяли участь у міжнародних переговорах за круглим столом, і В. Ющенко подав пропозицію піти на компроміс. Незважаючи на те, що за підрахунками команди В. Ющенка більше трьох мільйонів голосів були вкраденими, що при проголошенні їх недійсними дало б йому перемогу, В. Ющенко запропонував провести нові вибори під наглядом ОБСЕ. Друга сторона відкинула пропозицію і переговори були перервані. Українські діяспорні громади повинні якнайскоріше провести зустрічі з представниками своїх урядів, щоб вони переконливо заявили свою позицію. Звертайтеся до своїх парляментів, щоб вони прийняли резолюції, висловлючи занепокоєння подіями в Україні, підтримуючи пропозиції В. Ющенка та заохочуючи голів своїх держав визнати В. Ющенка Президентом України. Пропонуємо влаштовувати мирні маніфестації перед урядовими установами своїх держав, щоб підкреслити важливість цієї справи, включаючи до цього громадян своїх держав та засоби масової інформації.

Аскольд Лозинський,
Віктор Педенко

Спільна заява Українських Православних Церков

У час, коли ми приносимо подяку Всемогутньому Господеві за повноту Його ласк і щедрот, що Він їх посилає державам, в яких ми живемо, ми закликаємо вірних Української Православної Церкви по всьому світі гаряче молитись за справедливе і мирне розв'язання найбільшої кризи, що її Україна зазнала від часу проголошення незалежности після розпаду Совєтського Союзу. Водночас нам усім треба молитись за весь український народ, щоб він зберігав мир і позитивний підхід до ситуації та не допускав ніякого насильства.

Василій, Митрополит УПЦ в Канаді; **Константин,** Митрополит УПЦ в США; **Іван**, Архиєпископ УПЦ в Канаді; **Антоній,** Архиєпископ УПЦ в США; **Всеволод;** Архиєпископ УПЦ в США; **Іоанн,** Архиєпископ УПЦ в діяспорі; **Юрій**, Архиєпископ УПЦ в Канаді; **Єремія,** Єпископ, Єпархії УПЦ в Південній Америці.

Світова наукова рада СКУ

Наукова Рада Світового Конгресу Українців – організація, яка охоплює українські наукові установи США, Европи, Канади та Австралії, оголошує свою беззастережну підтримку керівним органам українських університетів та наукових установ, їхнім викладачам та студентству, які відважно протестують проти масових зловживань у виборчому процесі – цьому злочині проти українського народу з боку брутальної влади. Ми закликаємо українських науковців і студентів за межами країни продовжувати їхню підтримку своїм колегам в Україні та всьому українському народові в їхній боротьбі за демократію. Академічна свобода може існувати тільки у вільному демократичному суспільстві.

Д-р **Любомир Винар,**
д-р **Ася Гумецька,**
д-р **Аркадій Жуковський,**
д-р **Осип Мартинюк**

Українське історичне товариство

Ми звертаємося до всіх українських вчених в Україні та за її межами з пропозицією підтримати українців та їхню боротьбу за демократію. Ми, історики, можемо не лише фіксувати сьогодняшні події, а й брати в них участь висловленням свого ставлення до них, зверненням до урядів наших країн. В ці революційні дні ми стали свідками самоусвідомлення української нації. Ми висловлюємо свою підтримку революційним подіям, українському народові. Ми – за чесну, справедливу, некорумповану владу, яка зможе повести Україну до справжньої демократії.

Конференція Українських Пластових організацій

Закликаємо всіх пластунок і пластунів у світі докласти зусиль та підтримати засади чесних виборів в Україні заради справедливости і добра для українського народу!

Юрій Слюсарчук,
Ярослава Рубель,
Любомир Романків

Українська міжцерковна рада протестантських церков

Після 13 років незалежности, подарованої нам Богом, відродився національний дух нашого народу. Встає зі сну Україна. Над Україною змінюється духовний клімат. Церкви України сьогодні разом з народом. Ми молимося за благословення народу України. Сонце правди сходить над нами, віримо в світле духовне пробудження всієї України.

Підписали 8 єпископів протестантських церков

Союз українських організацій Австралії

Наш потенціял невдоволення, незважаючи на місце знаходження, такий ж міцний і потужний, як і на Майдані Незалежности в Києві. Розуміючи, що результати цьогорічних президентських виборів, визначають внутрішньо- та зовнішньополітичні перспективи України, ми захищаємо вибір нашого народу і засуджуємо порушення фундаментальних прав людини. Від імені всіх українців в Австралії, ми рішуче підтримуємо всенародно обраного В. Ющенка.

Київ. Намети учасників акції протесту. Фото: СКУ

Київ. На майдані Незалежности 28 листопада.

Три висновки з „помаранчевої революції“

Від 21 листопада весь світ з тривогою стежить за протистоянням опозиції і влади в Україні, за подіями в Києві. Тим часом небезпечні тенденції з'явилися поза столицею, на околицях країни. 28 листопада у Сіверськодонецьку з'їзд представників місцевих рад півдня та сходу України закликав до створення окремої Південно-Східної республіки у разі невизнання прем'єр-міністра В. Януковича президентом України. 26 листопада представники Одеської територіяльної громади, які підтримують В. Януковича, на зборах ухвалили резолюцію про те, що у разі перемоги на виборах В. Ющенка вони ініціюватимуть проголошення вільної самокерованої території – Новоросійського краю. Прикметно, що в кожному з цих випадків була ніби обов'язковою присутність високопоставлених гостей з Москви. Йшлося про започаткований Росією новий етап відродження Російської імперії під будь–якою назвою, аби довкола Москви.

Проте Москва мусить нарешті збагнути, що її час, її наступ не пройдуть. В Україні йдеться про національне самоствердження на підставі відмінности від Росії, навіть всупереч Росії. Так, в Україні через історичні причини ще є розбіжності між західніми та східніми регіонами, але загалом скрізь переважає упевненість, що Україна повинна зберігати свою національну цілісність. Москва вишукує і штучно перебільшує ці відмінності, намагаючись розпалити багаття і біля нього погрітися для власної вигоди.

Другий чинник – велика одностайність людей, які прийшли на площі з наміром підтримати рух проти фальсифікації. Вочевидь, не всі з них голосували за В. Ющенка, тому що кандидатів було майже так багато, як і політичних партій в Україні. Засаду, яка об'єднала мільйони протестантів, окреслив Іван Дзюба у відкритому листі до Президента України Л. Кучми: „Криза висвітлила ряд тяжких хвороб нашого суспільства. Одна з них – глибока недовіра населення до влади, непрозорість і егоїстичність якої сприяла загальній деморалізації життя. Але цьому протистоїть та хвиля оновлення і громадянського піднесення, яку спостерігаємо сьогодні. Вона дає надію на моральне оздоровлення усього суспільства“. Люди вже не хочуть жити як раніше, вони висловлюють вимоги відчутних змін.

Третє спостереження насувається при читанні аналітичних матеріялів західніх політиків. Передовсім вони занепокоєні можливістю вибуху народного гніву. Генеральний секретар Ради Европи Т. Дейвіс закликав не ризикувати єдністю країни через політичні амбіції. Такі ж заклики надійшли з ООН. Водночас відчутні застарілі настрої, коли деякі політики схильні надати право впливу на події Москві, яка, мовляв. краще знає схід Европи. У цьому виявляється відголос давнього, майже тисячолітнього небажання бачити Европою землі за Бугом і Дністром. Але це є помилкою. Україна є більш европейською країною, ніж Росія, історія якої завжди була історією імперії, далекої від демократичних засад життя, тоді як Україна здавна була колискою козацької республіки, була також частиною польсько-литовсько-української федерації з виборним королем і людськими правами (цю федерацію, до речі, теж зруйнувала Росія). Події в Києві та інших містах здивували західніх спостерігачів прагненням населення уникнути насильства, пролиття крови, бажанням зберегти свою державу. Цим українці теж відрізняються від північних сусідів, де ще недавно стріляли з гармат у парлямент, де й досі воюють проти інтеґральних частин своєї ж держави.

У ситуації, що склалася, багато залежить від Л. Кучми. Відомо, що він був не найкращим президентом впродовж двох каденцій. Тепер історія надала йому можливість випрадатися перед народом і ввійти в літописи мудро прийнятими рішеннями. Саме тепер Президент мав би вийти на Майдан Незалежности і сказати людям, що сепаратистські настрої є зрадою держави, що прихильники прем'єра, спровоковані Москвою, припустилися ряду злочинів і будуть за це покарані, що він теж разом з усіма вболіває за Україну. Але чи вийде Л. Кучма, гарант Конституції?

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-0904) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax (973) 644-9510, UNA Fax (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $55.00, на пів року - $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на пів року – $30.00. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор – Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи“
Адміністратор Володимир Гончарик (973) 292-9800 (дод. 3041)
Керівник відділу оголошень
Марійка Осціславська (973) 292-9800 (дод. 3040)
Передплата – Марійка Пенджола (973) 292-9800 (дод. 3042)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про дні неспокою і чекання

Здається, ще ніколи від часу, як пишу оці тижневі фейлетони, що їх „призбиралося” вже близько 1200, було мені так тяжко писати свої міркування, як сьогодні – у понеділок, 29 листопада 2004 року. Підкреслюю точно цю дату, бо думаю, що, може, „колись” хтось переглядатиме давні річники нашої „Свободи” і зустрінеться з цим дописом, що його довелося писати, не знаючи, що принесе завтрашній день, ба – навіть не завтрашній, а сьогоднішній.

Здається, що усі ми тут, на безпечній землі Вашінгтона, живемо від 21 листопада під враженням подій в нашій Україні та тільки вишукуємо їх в усіх засобах інформації, що сьогодні існують. Але це не зменшує нашого неспокою, навпаки – він зростає з кожною годиною, з кожним днем. Що принесе завтра? А що принесе сьогодні друга половина дня, що принесе вечір?

Запитань – без кінця і міри, а на багато з них ніхто не може дати відповіді. Аж лячно стає, коли подумати, як можуть розвинутися події на некористь прихильників Ющенка і його самого. І не хочеться цього навіть припускати, але й такі думки тепер постійно кружляють у голові, затемнюють ясний день, повний помаранчевого, радісного кольору. Здається, стоїмо на роздоріжжі – для нас напрям ясний, але чи так ясний він і для усіх українців і тут, і там?

Переглядаємо світлини з Києва і також з Ню-Йорку, в якому в суботу, 27 листопада, відбувалася маніфестація біля Організації Об'єднаних Націй. Розуміється, тут вона далеко не була так численна, як в Україні, але все ж радували око обличчя молоді, що як і в Києві, заповнила ряди протестуючих. Значить, і тут, і там молодь веде перед. А ось що пише дівчина з України в останньому листі, що прийшов вчора: „Ми не граємося в політику, ми просто не можемо більше мовчати. Нам набридла брехня, тиск, нехтування нашою думкою. Ми прагнемо справжньої демократії”. Читаю цю щиру заяву та думаю, що таких, як вона, багато, а з тим, може, й доля України зміниться на краще? А може, тільки шукаю тепер за позитивними знаками, які, однак, можуть кожної хвилини змінитися?

І мимоволі насувається таке часте в останніх часах запитання: чи Господь не може вкінці вислухати гарячих молитов і благань українців та повести своєю доброю рукою у напрямі справедливости та перемоги добра над злом?

Напевно не один читач в тому місці усміхнеться з наївности О–КИ, але цей один раз дозвольте мені на неї, бо цинізмом і песимізмом годі вияснити усі незв'язані події.

О–КА

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

В різних країнах підтримують Україну

До „Свободи" надійшли численні листи від наших читачів і прихильників демократичної України, у яких вони висловлюють підтримку українського народу у його прагненні мати провід, обраний без порушень і зовнішнього тиску. Подаємо деякі з них.

З Казахстану:

Асоціяція „Українці Казахстану", до складу якої входить 12 обласних українських громад Республіки Казахстан, надзвичайно стурбована віроломним порушенням Закону „Про вибори президента України" на теренах нашої історичної Батьківщини. Ми цілком поділяємо позицію бльоку „Наша Україна", особисто В. Ющенка та його прихильників. Знаменно, що в дні виборів президента Української держави проявила себе як ніколи справжня консолідація зформованої української нації – волелюбний, спраглий свободи та правди український народ! Пишаємося зрілим патріотизмом та мудрістю української молоді!

Вимагаємо не допустити людської крови та розбрату українського народу.Запорукою цьому безперечно і неодмінно повинні стати правдиві, прозорі та не скривджені підсумки голосування виборців. Україні потрібен Президент народної довіри, людина честі й правди. Слава Україні!

Михайло Парипса, голова Асоціяції „Українці Казахстану", **Тарас Чернега, Микола Осипенко, Мирослав Зеленяк, Роман Бурда,** члени

З Росії:

28 листопада ми пікетували Посольство України в Росії під гаслом: „За чесні і справедливі вибори". Пікетування організували Об'єднання українців Росії, Об'єднання українців Москви та ін. За числом учасників пікетування перетворилося на віче протесту проти фальсифікації результатів виборів в Україні, втручання російської влади у внутрішні справи України. Віче виявило підтримку виборові народу України – В. Ющенку. Група з 20 осіб на чолі з провідником „Трудової Росії" Віктором Анпіловим намагалася зірвати віче, але це їй не вдалося. Звучала українська народна музика, люди співали, було організоване раздавання гарячих кави і чаю, зокрема й працівникам міліції. Підтримали учасників віча представники грузинської діяспори і партії „Яблоко" на чолі з Г.Явлинським. Російські і українські прапори були прикрашені помаранчевими стрічками.

Валерій Семененко,
заступник голови Об'єднання українців Росії

З України:

Харків 27 листопада почав очищатися від бруду і сорому, якими обілляла нашу громадськість група голів колгоспів, які призначили самі себе автономними князьками нашого краю. Своїми злочинними діями вони нарешті розбудили харків'ян і спонукали до рішучого слова міську раду, яка визнала дії обласної ради такими, що порушують закон і мають розцінюватися як державна зрада. Обласна прокуратура завела кримінальну справу проти обласної ради, яка посягнула на державну цілісність України. На майдані Свободи зібралося близько 70-80 тисяч людей. Я була офіційним спостерігачем у Червоному Донці, основна частина мешканців якого працює на газових родовищах. Це люди без коріння, приїжджі з Росії та Казахстану, які були настроєні майже одностайно проти В. Ющенка і нас сприймали вкрай вороже. Протягом останнього року вбивали їм в голову, що В. Янукович – добрий, милосердний, а В. Ющенко продасть всіх у рабство Америці. Пенсіонери показували комісії на прізвищі В. Януковича свою „галочку". На нашій виборчій дільниці серед 2161 голос віддано за Януковича і тільки 160 – за Ющенка. Вночі по дорозі до Харкова нас попросили їхати одразу до Києва, де з 22 листопада розпочиналась всеукраїнська акція громадянської непокори проти масових фальсифікацій. Ми написали на своєму помаранчевому прапорі – „Харків" і під ним до вечора зібралось чоловік сорок харків'ян, яким вдалось прорватись до Києва, бо декілька автобусів з „Нашою Україною" завернули, а квитки на київські поїзди також на ці дні були заблоковані. Люди махали нам помаранчевими прапорами, хустками, рушниками,- хто що знайде у хаті й побачивши наш прапор, кричали: „Харків – ми вас любимо!". У всіх на очах були сльози радості. Ми говорили один одному, що ми – українці і нас ніхто не роз'єднає.

Оля Різниченко,
науковий працівник Літературного музею, Харків

До Товариства „Україна-Світ" надійшли заяви від УАКР (підписана президентом Ігорем Гавдяком і секретарем Романом Барановським) та від Українців Кубані (підписана колишнім представником Товариства „Україна" на Кубані), від Українців Білорусі (підписана головою Української науково-педагогічної спілки Берестейщини „Берегиня" Лідією Дорошко), в яких висловлено стурбованість подіями, що відбуваються в Україні в зв'язку з президентськими виборами. Також у заявах засуджуються незаконні методи підрахунку голосів, масові фальсифікації на дільницях, порушення правил закону про вибори Президента України. Автори заяв наголошують на підтримці кандидата в президенти Віктора Ющенка, якого народ обрав більшістю голосів своїм Президентом.

Прес-центр Товариства „Україна-Світ"

З Словаччини:

Весь прогресивний демократичний люд визнав вибори в Україні максимально зфальсифікованими. Комунокагебістські злочинці, примітивно використовуючи старі забуті методи, застрашують людей поверненням якогось націоналізму чи бандерівським рухом, але сучасна людиниа добре усвідомлює, що ці поняття належать історії. Ми звертаємось до молоді. Не є важливим, якої національности кожен з нас. Знайте, що ви є основою Української держави, її волі, демократії, ви маєте здолати брехню, насильство, злочини у вашому українському домі. Ми, мешканці Братіслави, словаки, угорці, німці, українці, бажаємо перемоги В. Ющенкові.

Олег Ковалик,
Братіслава

З Грузії:

Демонтування СССР, виявляється, тільки почалося і ми тепер це усвідомили. Уся Грузія переживає боротьбу за нове ставлення до „рожевих снів", насаджуваних „старшим братом". Якщо Україна стане поряд з нами і піде шляхом розквіту, нам нічого буде боятися. Ми ж близькі з давніх часів. Всі наші інформаційні служби надають велику увагу подіям в Україні. Студенти, журналісти, артисти вилетіли до Києва на підтримку демократичних сил, на площі нашої столиці вивішено прапори України. Незважаючи на погрози Росії, ми разом і не боїмося! Наша церква у день святого Георгія 23 листопада вознесла молитву за нову Україну, а президент звернувся до українського народу українською мовою і закликав усіх українців об'єднатися в боротьбі за свободу і демократію.

Майя Чіхрадзе,
науковий працівник

З Польщі:

З подивом і сердечною тривогою стежу за подіями в Україні. Те, що сталося там, є підтвердженням моєї віри, що з усіх сусідів українці є нам найближчі. Про це я писав у своїй книзі „Окрушини". Щоб не сталося, Україна вже ніколи не буде такою, якою вона була. Про це свідчать телевізійні репортажі з України, які показують зібрання вільних громадян, їх світлі обличчя. Я чую висловлювання провідників і випадкових людей. Усе це свідчить про історичні події, які у нелегкому до визначення часі вплинуть на хід історії в Европі і не тільки.

Бажаю успіху українцям. Вірю, що останні події є переломом у ставленні поляків до українців і навзаєм. А коли ви переможете, будьте уважні і не повторюйте помилок, які були зроблені в Польщі.

Д-р Фелікс Садовський,
Польща

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Організаційні наради Округи Північного Н. Дж.

ПАРСИПАНІ, Н.Дж. – 5 листопада у приміщенні Головної канцелярії УНСОюзу відбулися Організаційні наради Округи Північного Ню-Джерзі. На зборах були присутні 13 представників з 8 із 16 Відділів УНС та Головний секретар УНС Христина Козак.

Степан Вельгаш, голова Округи УНС Північного Н. Дж., повідомив присутніх, що Округа цього року виказала більшу активність і продала 36 поліс на суму 973,000 дол. Крім того, він звітував про діяльність Округи – успішну прогулянку на Союзівку в День батька, участь у фестивалі молоді на „Верховині“, у фестивалі парафії св. Івана в Нюарку, фестивалі у Балтиморі, Стемфорді та в цілому ряді громадських імпрез на Союзівці.

Головний секретар УНС Х. Козак звітувала про нові способи поширення відомостей про УНС серед громади та її окремих організацій. Повідомила про нові форми забезпечень та змагання з продажу забезпечень до кінця року з винагородою 1000 дол. для переможця, котрий продав понад 25 поліс. Провідником у цьому змаганні дотепер була Віра Крива. Крім того, Головний секретар відповідала на запитання стосовно різних родів забезпечень. Також поінформувала, що Екзекутива створила посаду Головного організатора, котру тепер займає Оксана Тритяк, для уможливлення кращих успіхів у продажі забезпечень.

У дальшому перебігові нарад Х. Козак повідомила про кращі успіхи стосовно Союзівки, збільшення приходів на Союзівці, про зацікавлення купівлею мешкань на Союзівці. Також Головний секретар заохочувала секретарів вишколювати молодих заступників на свої місця у майбутньому.

С. Вельгаш заторкнув тему плянування праці Округи в наступному році та заохочував учасників подавати свої думки щодо ознайомлення нових імігрантів зі забезпеченнями. Голова Округи закрив наради.

Зліва: Ростислав Галабурда, Юліян Котляр, Варвара Тижбір, Христина Козак, Василь Марущак

Українці світу одностайно приєдналися до акцій протесту в Україні

День після президентських виборів 21 листопада в Україні, українці по цілому світі організовано та підтримали мільйони людей в Україні, котрі протестували проти зфальшованих вислідів виборів. Модерна технолігія тут відіграла важливу ролю – електронна пошта завзято перетинала континенти, а українські Інтернет-сторінки отримували сотні тисяч повідомлень кожного дня. По цілому світі мобільні телефони дзвонили в торбинках і кишенях, негайно зєднуючи людей з України з Австралією, Америкою, Канадою, Аргентиною, Англією, Ізраїлем, Португалією, Польщею, Росією, Італією. Українці писали листи до своїх обраних представників- законодавців, організували демонстрації в Лондоні, Лос-Анджелесі, Чикаго, у шістьох містах Австралії та столицях – Відені, Буенос-Айресі, Празі, Оттаві, Москві, Варшаві та Вашінгтоні, три демонстрації тільки в Ню-Йорку, Клівленді, Мінеаполіс, Дітройті, Бафало і Філядельфії. Студенти з усієї Европи їхали до Брюселю демонструвати перед головною квартирою ЕС. На День Подяки в США українці в Тексасі зібралися у Кравфорді, де в той час перебував Президент Джордж Буш, і у висліді привернули міжнародну увагу до подій в Україні.

На наступних сторінках подаємо фотографії та короткі повідомлення про деякі з тих зібрань.

Вашінґтон, 25 листопада: демонстранти ідуть походом від Посольства України до Посольства Росії.

ВАШІНҐТОН

25 листопада перед Посольством України у США зібралися, з ініціятиви УККА, представники української діяспори, щоб опротестувати зфальсифіковані результати виборів та нелегальне захоплення влади в Україні прем'єр-міністром В. Януковичем. На демонстрацію прибули представники українських громад з Ню-Йорку, Асторії, Чикаго, Дітройту, Бостону, Клівленду, Бафало, Балтимору, Філядельфії та інших міст. Серед понад 2000 учасників демонстрації переважали молоді люди, представники останньої хвилі імміграції, які є громадянами України і брали активну участь у виборах президента України.

Демонстранти виступали проти фальсифікацій та порушень вибочого законодавства на другому турі виборів президента України. Вони вимагали від американського уряду не визнавати результатів виборів і підтримати український народ у боротьбі за демократію.

УККА

ОТАВА

Отава, 25 листопада: учасники демонстрації біля парляменту Канади з відповідними транспарантами.

Вашінґтон, 25 листопада: майже 2000 демонстрантів зібралося біля Посольства України.

УНСоюз закликає до акції!

Допоможімо патріотам, які стоять за справедливість і незалежність України! Зігрійте їхні душі і серця на холодних вулицях молодої Держави! Чеки висилайте на Ukrainian National Foundation, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Екзекутивний комітет УНСоюзу

Управа Східньо-Европейського Дослідного Інституту ім. В. Липинського у Філядельфії, Па, висловлює свою підтримку сотням тисяч протестуючих на морозі та снігу проти зфальсифікованих вислідів президентських виборів в Україні. Ми, зокрема, солідаризуємося з цими академіками, професорами та студентами, які долучилися до протесту.

Ми переконані, що зфальсифіковані результати будуть скасовані та що в Україні запанують демократичні принципи, справедливість, чесність та прозорість.

Українці світу одностайно приєдналися до акцій протесту в Україні

Демонстрація протесту в Ню-Йорку

Мистець Василь Барабаш (читачі, мабуть, зауважать зовнішню його подібність до Президента Дж. Буша) перед будинком телевізійної мережі „Фокс Нюз".

Три покоління родини Палюхів 27 листопада перед будинком ООН

НЮ-ЙОРК. – В суботу, 27 листопада, у полудневих годинах українці Ню-Йорку і околиць зібралися на площі біля Організації Об'єднаних Націй, щоб підкреслити свою співучасть у подіях в Україні та підтримати своєю акцією учасників масових протестів на вулицях Києва. Біля 2,000 осіб (з приємністю треба підкреслити, що більшість становила молодь) прибуло на площу напроти будівель Організації Об'єднаних Націй, усі прикрашені різними деталями одягу помаранчевого кольору та з відповідними закликами і плякатами солідарности з українцями у Києві.

Маніфестацію відкрив М. Грицков'ян, парох УКЦ о. В. Панчук, при співслуженні о. диякона Ю. Малаховського, відмовив молитви. НА сцену вийшов добре відомий у громаді народний артист України Іван Бернацький і, як завжди, з великим чуттям виголосив вірш нашого Кобзаря: „Мені однаково"...

В дальшій програмі В. Курило українською та англійською мовами вияснив причину зібрання, а відтак І. Куровицька прочитала заяву українського організованого жіноцтва. Співоча програма у виконанні молоді вдоволила усіх присутніх і була доказом, як українська молодь на американській землі переживає теперішній стан в Україні та солідаризується з учасниками протестів тут і там. В дальшому промовили Надя Шмігель, а Оксана Лиховид звернулася до присутніх рядками свого експромтом написаного вірша.

Програму закінчив Василь Махно, рецитуючи одну із останніх своїх поезій. Маніфестація в Ню-Йорку хоча була спокійна, та мирна, ясно показала американським мешканцям того міста, чого бажають українці та в ім'я чого просять підтримки від американських політичних чинників. В суботу вранці Ню-Йорк запалав помаранчевою барвою, цим виразно кажучи своїм мешканцям, чого бажає велика українська спільнота, що тут проживає.

О. К.

Працівники УНС Валя Каплун і Софія Держко перед ООН

Українська громада Ню-Йорку та околиць три рази збиралася протягом п'яти днів. 23 листопада – перед Генеральним консульством України, звідти демонстранти пішли до будинку консульства Росії. 26 листопада збори протесту відбулися перед будинком телевізійної мережі „Фокс Нюз", 27 листопада – перед будинком ООН.

Головний скарбник УНСоюзу Рома Лісович з сином Лесиком перед будинком телевізійної мережі „Фокс Нюз"

Співають Галина Кушик, Наталія Малиновська.

Фото: Віра Лотоцька.

Підтримати демократію в Україні – це родинна справа.

Українці світу одностайно приєдналися до акцій протесту в Україні

ЧИКАҐО

Чикаго, 23 листопада. – Віче. на яке прийшли люди з численними плякатами, відкрив голова Ілинойського відділу Українського Конґресового Комітету Америки Орест Бараник. Він закликав українців сказати своє рішуче „Ні" запроданцям українського народу і всіма можливами силами допомогти прихильникам В. Ющенка, аби він зайняв належний йому високий державний пост. Учасники віча прийняли резолюцію, в якій висловили повну підтримку В. Ющенкові. Після віча група представників української громади Чикаґо вилетіла в Україну

Анатолій Гороховський

На фото зліва: Орест Бараник виступає перед федеральним будинком „Дірксена". Пісда того учасники демонстрації пройшли центром міста до будинку редакції газети „Чикаґо Трібюн", де О. Бараник зайшов поговорити з членами редакції, а люди тримали плякати на підтримку В. Ющенка.

Справа: отець Богдан Клинюк з Української православної церкви св. Андрія під час молитви за Українську державу.

Фото: Оксана Мельник

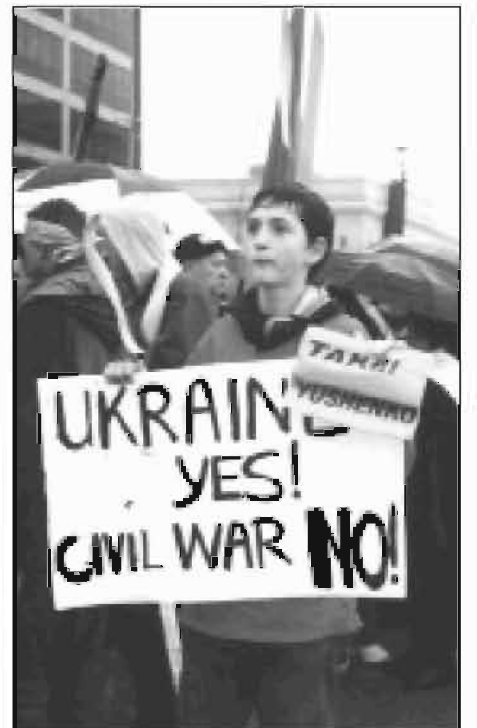
КРОВФОРД, ТЕКСАС

Кравфорд, Техас, 25 листопада. – Демонстранти на дорозі біля ресторану, де Президент Дж. Буш святкував День Подяки. Президент вийшов і говорив з демонстрантами, ця зустріч звернула на себе увагу завдяки міжнародним ЗМІ, котрі зазвичай цікавляться Президентом і його родиною. Цю успішну зустріч засоби масової інформації з цілого світу коментували значно жвавіше, як будь-яку іншу подібну. Христя Винник-Вілсон організувала людей з Австину та Сан-Антоніо, Володимир Гнатів зібрав громаду з Гюстону, а Роман Шевчук – з Даласу, з Форт-Ворту. Понад 100 осіб зібралося для тієї демонстрації, що є досить значною кількістю, беручи до уваги святковий день і всього 24 годин часу для організування зустрічі, включно з ручно писаними транспарантами та плякатами.

КЛІВЛЕНД, ОГАЙО

Клівленд, Огайо, 24 листопада. – 500 демонстрантів зібралося в центрі міста, щоб підтримати демонстрації в Україні. „Це не тільки наша громада в Клівленді, це міжнародна українська громада та всесвітні громади демократії, котрих безпека полягає у розширені демократичних урядів по цілому світі", – сказала Рената Косць-Гарматій, організатор цього віча.

В неділю, 28 листопада, члени української громади зібралися в церкві Святої Трійці, щоб засвітити „дерево надії", прикрашене помаранчевими кольорами, на підтримку В. Ющенка.

24 години на „Площі помаранчевої революції!"

Василь Лопух

Вдосвіта 22 листопада я повертався додому з виборчої дільниці в Ню-Йорку. Ввімкнув комп'ютер і помістив в Інтернеті, на порталі „www.brama.com" результати голосування. З України почали надходити невтішні новини. Наростав протест. З кожною годиною події розвивалися все динамічніше і тривожніше. Неможливо було відійти від комп'ютера. В усіх країнах світу розпочалися акції протесту. Заяви, звернення, заклики... Вчинки одних викликали захоплення, дії інших – огиду.

А в Америці люди готувалися до Дня Подяки і традиційно довгого „вікенду". Всі хто живе в Америці, у цей день дякують Богові, кожен за своє щастя, а всі разом просять у Бога благословення для цієї справді благодатної землі.

Ми також спекли индика і сіли родиною за святковий стіл. Промовили слова молитви і приступили до вечері, а мій внутрішній голос все частіше запитував: чому ти тут, коли в Україні від малого до великого всі виходять на площі, щоб відстояти право бути вільним? А ще я знав, що мої друзі вже тиждень тому полетіли в Україну. Ми обмінювалися інформацією телефонічно. Вони були на тих вантажівках, що заблькували дорогу біля будинку Адміністрації Президента. Вони стоять обличчям до обличчя з омонівцями...

Вже була пізня година, але я ще раз повернувся до комп'ютера і зробив запит на пошук квитка до Києва. Через кілька секунд комп'ютер повідомив, що є квиток до Києва. Ще хвилина – і я вже обмірковував, що брати з собою.

Вранці 25 листопада, десь о шостій годині, я поїхав до Мангетену, бо там зібралися наші українці біля вікон телеканалу „Fox-News", щоб американці знали про події в Україні. І справді, в той час, коли понад сто людей стояли з транспарантами поблизу вікон телестудії, диктори розповідали, що у Києві на Майдані Незалежности сотні тисяч громадян України протестують проти грубої фальсифікації результатів виборів.

Я повернувся додому вже з квитком на літак до Києва. Спакувавши основні речі, я повідомив Управу НТШ, де працюю, що лечу в Україну. Пляную повернутися вчасно, але може бути всіляко...

Мамі і дружині написав коротенькі листи. Через телефон попрощався з донькою, а син, який був на той час вдома, все допитувався:

– Тату, куди ти їдеш?

– Туди, сину... Хочу бачити все на власні очі.

Мої діти – студентського віку, й очевидно, якби ми жили в Україні, вони були б на Майдані Незалежности. Але я забрав їх сюди, де життя безпечне, – і тепер це мене мучило. Мені була потрібна моральна рівновага, яку я міг здобути тільки за умови моєї особистої присутности там.

Дев'ять годин лету минули в розмовах з моїм попутником. Як зясувалося, він з України, з Донецька але навчався в США. Закінчив Нюйоркський університет, Школу права. Вже кілька років працює юристом в компанії „Wilkie Farr & Gallagher". Їде в Україну, щоб у цей складний час бути корисним для В. Ющенка. А якщо не вдасться знайти корисну роботу, то бодай хоча б кілька днів постояти поруч з людьми на майдані. Володимир, так звали мого попутника, каже, що йому соромно за Донецьк. Колись це було гарне, культурне місто, а тепер „бандюки" запровадили свої кримінальні порядки. І тому він хоче буди корисним для нової України, яка стане такою за президента Ющенка.

Й ось ми в Києві, їдемо в таксі. Щоправда, вдалося доїхати тільки до станції метро „Арсенальна" – далі авта не їздять. Там починається поле мирної революції.

На площі перед станцією метро зібралася велика кількість літніх і молодих людей. Вони стоять навколо автомобіля з гучномовцями і слухають перебіг подій у Верховній Раді. Я пізніше зрозумію, чому ці люди слухають радіо тут. Бо тут більше місця і можна вільно рухатися. Коли я фотографував людей, до мене заговорила одна жінка, розповіла про страх, який вони мали при одній думці, що буде з ними, якщо В. Янукович стане президентом. Я запитав, чи може вона це повторити перед відеокамерою. Але вона відмовилась, мотивуючи тим, що у наших людей ще є великий страх і вони остерігаються вголос говорити те, що думають. Коли я вже зібрався відійти, ця ж жінка підійшла до мене і сказала: „Знаєте, колись треба перебороти свій страх. Я хочу повторити те, що сказала вам". Я ввімкнув відеокамеру і записав розповідь про її переживання, про відчуття страху і бажання жити у вільній країні. Подякувавши за розмову, я пішов у бік будинку Верховної Ради. У парку, де стоїть пам'ятник Генералові Ватутінові, було багато людей, немов мурашок у мурашнику. В одному місці біля снігової кулі у формі яйця фотографувалися люди. А на сніговому яйці був напис „А смерть – в яйці". Можливо, не всі читачі знають про що йдеться. У багатьох казках, де добро перемагає зло, зло заховане в яйці, яке треба дістати зі скриньки, розбити, знайти в ньому голку, зламати її –і тоді злий дух втрачає свою силу й гине.

Оріяна, з помаранчевими трояндами, чекає на Юлію Тимошенко, щоб привітати її з днем народження. Це 27 листопада 2004 поблизу сцени, що на площі на Майдані Незалежности

Як відомо, Віктор Янукович в Івано-Франківську впав від удару кинутого яйця. І тоді вся Україна зрозуміла, що це – злий дух. Шкода тільки, що на той момент, коли яйце розбилося об широкі груди Януковича, ніхто не знайшов голку, яку треба було б зламати...

Пройшовши ще ближче до великого скупчення людей, я побачив транспарант „Тернопіль, товариство 'Вертеп' ". Це студентське товариство набуло доброї слави 15 років тому, виступаючи проти спроб партії зміцнити совєтську імперію...

У сесійній залі проходило засідання Верховної Ради, обговорювалися питання про фальсифікацію виборів і антизаконних дій ЦВК. Люди реагували на кожне слово то схвальними „Ура", то тупотінням ніг, то криком „Ганьба!".

(Продовження на стор. 13)

Київ. Майдан Незалежности вночі 27 листопада

Приємно бачити щасливе обличчя людей похилого віку. Саме люди покоління цієї доброї жінки зазнали найбільшої наруги від режиму Л. Кучми.

24 години...

(Продовження зі стор. 12)

І тільки міліціонери, немов воскові фігури, стояли непорушно.

Людей навколо будинку Верховної Ради було так багато, що я витратив майже годину, щоб дійти до урядового будинку. Тут люди стояли блокуючи всі виходи. Вулицею немов лавина постійно рухалися люди скандуючи різні лозунги: „Нас багато і нас не подолати ! ", „Ю-щен-ко! Наш Президент!", „Вітю, ховайся ми привезли яйця!

Навпроти будинку Кабінету міністрів, де на пагорбі є парк, кілька днів тому стояло наметове містечко прихильників В.Януковича. Вони там довго не затрималися. Частина перейшла на бік В Ющенка, інші повернулися до своїх міст. Після них залишилися тільки порожні намети і великі металеві бочки, в яких вони палили вогонь, щоб зігрітися. Кмітливі студенти поперекидали ці бочки і тепер від ранку до ночі барабанять по них у ритм скандування різних гасел на підтримку В. Ющенка. Барабани бубнять, як у фільмах про „дикий Захід", коли індіянці танцюють „танець війни". Студенти, гримаючи в бочки-барабани, попереджають злочинний уряд...

По дорозі я зайшов в будинок НАН України, де розміщується Інститут літератури ім. Шевченка. До чести директора інституту академіка Миколи Жулинського, саме завдяки його старанням у приміщенні Інституту діє один з найактивніших штабів, який координував акції на Майдані Незалежности та в наметовому містечку студентів.

А потім був майдан, тисячі людей. Студентська молодь з усіх без винятку міст України зібралася тут, щоб виборити свободу. До них долучилися кияни. Вони приносили теплу їжу, чай, каву, теплий одяг, бо в перші дні було доволі холодно. На одному з наметі я прочитав напис: „Нас зігріває тепло киян!". Так багато щасливих облич я ще ніколи не бачив. Молоді люди танцюють, знайомляться, сміються – вони живуть! Вони вже не мають страху, який ще присутній у людей старшого покоління.

Далеко за північ, вже майже вранці, я дійшов до будинку Київської міської ради. Побачене мене просто здивувало. Люди були кругом. Одні виходили, інші заходили. Більшість спала. Хто де: на сходах, в гардеробі, в коридорах, але найвидовищнішою була заля сесійних засідань. Вздовж стіни, на столах спали кілька десятків студентів. Спали на східцях перед столом, де засідає президія, спали й на цьому столі, який багато років, немов неприступний мур, ділив суспільство на можновладців та народ. В лівому куті навколо великого білого рояля зібралися студенти, яким не хотілося спати. Молодий симпатичний студент і поважний чоловік (можливо, професор) разом грали на роялі, а маленький хлопчик, поклавши голову на край клавіятури, спав. Я підійшов до невеличкої групи молодих людей, які не спали. Я не питав про що вони говорять, але бачив добрі очі і щирі посмішки. Я витягнув з кишені останню картку з віршем Василя Махна „Київському Майданові" і прочитав їм. Так, це про них, це їм „...земний уклін".

Вздовж бульвару Тараса Шевченка стояли запарковані автомобілі та автобуси, в яких спали люди, а тротуарами ходили поодинокі учасники демонстрацій. Попереду мене йшов хлопець з транспарантом такого дивного змісту: „Кучма за Ющенка". І співав: „Нас багато і нас не подолати!" Тоді я ще не знав, що це слова нової пісні, яку співає вся молодь України.

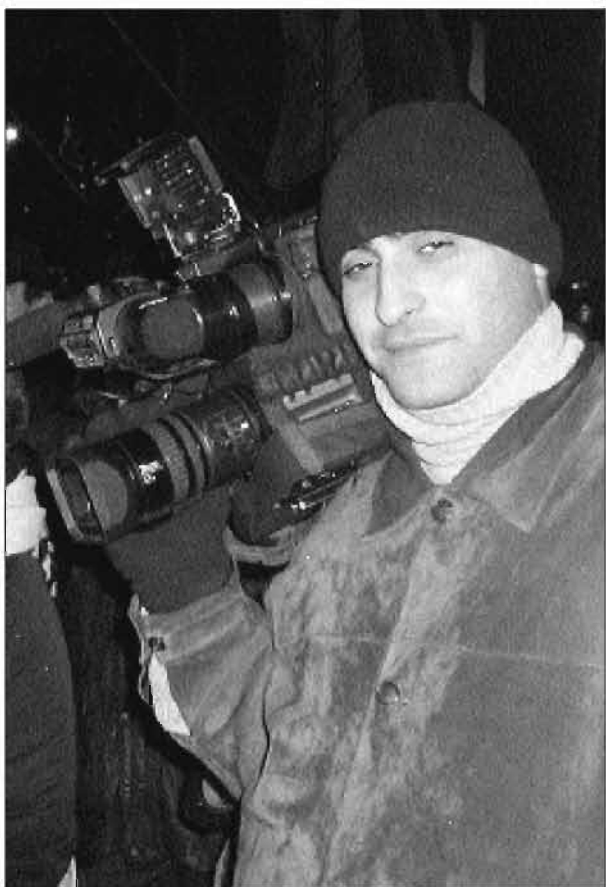
Нарешті я дійшов до Київської залізничної станції. Саме тут мали бути прихильники В. Януковича. День перед тим тут відбувся 5-тисячний мітинг на підтримку В. Януковича.. В центральній залі все ще ходили з одним транспарантом четверо дужих молодиків. А в сусідній залі мирно спали кілька сотень студентів.

Наближався час коли треба було їхати на летовище. Й ось минаю пашпортну та митну контролю. Літак компанії „Аеросвіт – Українські авіолінії". Втомлений, але щасливий повертаюсь з дому до дому. При вході в літаку

(Закінчення на стор. 14)

Штаб Віктора Ющенка, „Укррїнський дом" на Хрещатику

Леван Тетвадзе, оператор грузинського телеканалу "Руставі 2". На площі можна було бачити журналістів відомих телеканалів з Грузії, Литви, Польщі, Німеччини, Америки, але я не бачив російських журналістів. Тому не дивно, що на їхніх телеканалах показують Майдан Незалежності, де нема сотень тисяч людей.

В числі перших, кого я зустрів, були мої земляки - члени гурту „Вертеп". У 1989 році студенти Тернопільського Державного Педагогічного інституту ім. Володимира Гнатюка створили гурт який розпочав національно-патріотичну аґітацію.

24 години...

(Закінчення зі стор. 13)

беру газети – всі, на жаль, російською мовою, але це ще півбіди.

Газета „Столічниє новості" ціле число присвятила виборам в Україні і матеріяли подано у вигляді фото-репортажу. Віктор Ющенко подається в невиразних позах з закритими очима, його виборці – це темні селяни, і навіть дитина на фотографії має на обличча злість. Зате В. Януковича на фото – радісний і впевнений. Беру до рук газету „Форум–2000". На першій сторінці заголовки: „Тяжолая побєда Януковіча", а поруч другий заголовок, літерами оранжевого кольору: „Оранжевий траур". На фото - два пси в накидках оранжевого кольору. Таких писань з відповідним до змісту ілюстраціями багато. Гіркий осад зліг на мою очищену "оранжевим Майданом" душу. Як би було добре організувати всю діяспору світу і підприємців в Україні та створити справжню українську народну летунську компанію! А „Аеросвіт" перейменувати на „Неукраїнські авіолінії"...

Цю думку мені перебила миловидна стюардеса своїм запитанням:

– Что будєтє піть?

– Дякую, нічого!, – відповів я, заплющив очі і спав аж до самого Ню-Йорку.

* * *

Наукове Товариство ім. Шевченка повідомляє, що 4 грудня 2004 року після доповіді д-ра Володимира Мезенцева відбудеться показ відефільму Василя Лопуха – найсвіжішого репортажу про події на Майдані Незалежности в Києві – „24 години з історії Помаранчевої революції".

Фото: В. Лопух

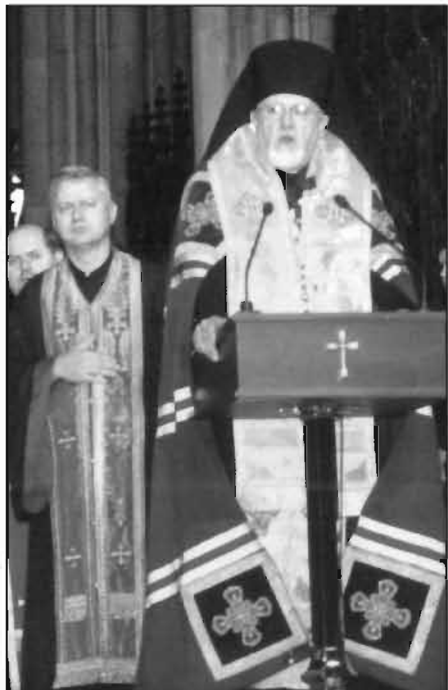
Автора статті В. Лопух: „Щаслива мить бути в цей час в центрі "Помаранчевої революції"

Інститут літератури ім. Шевченка АН України. У кабінетах науковців інституту, який очолює академік М. Жулинський, розмістився один з штабів страйкуючих студентів. Професори допомагають студентам, готують для них їжу, оформляють плакати приносять теплий одяг.

Станція метро „Арсенальна". Велика група людей, які не можуть добратися до Майдану Незалежности, стоїть біля автомобіля з голосниками і слухає засідання Верховної Ради та інші повідомлення про розвиток подій.

Охоронець Верховної Ради 27 листопада

В Нью-Йорку велично вшанували пам'ять жертв Великого голоду в Україні

Архиєпископ УПЦ в США Антоній

НЮ-ЙОРК. – У 47-му числі з 19 листопада „Свобода" вмістила докладний звіт про жалібні поминки в катедрі св. Патрика в Ню-Йорку з приводу відзначення 71-річниці Великого голоду в Україні 1932-1933 років. В додаток до цього попереднього матеріялу подаємо ряд фотографій, зі згаданої події та осібпромовців, які разом з представниками українсько-американської громади Ню-Йорку та довколішніх штатів були учасниками жалібних поминок.

Використовуючи нагоду, хочемо підкреслити важливий зміст виступів – господаря і ведучого програмою Михайла Савкова, президента УККА, який сказав: ***„Ми збираємося у цьому святому храмі, щоб сказати „Ми пам'ятаємо", ... але найголовніше, ми пам'ятаємо, що цей Геноцид активно намагалися приховати від світу. Я впевнений, що люди на нашій плянеті знатимуть історію Голодомору... На жаль, це не змінить минулого і не допоможе жертвам. Тим не менше, це відновить історичну справедливість".***

Президент США Джордж Буш у своєму посланні каже: ***„Ця річниця нагадує нам про нелюдяність та брутальність, яка спіткала Україну у 1932-1933 роках. Вона також свідчить про надзвичайну силу свободи. Знання, винесене з боротьби українського народу, є очевидним: ми ніколи не повинні боятися протиставитися злу, насильству та бажанні вбивати, незалежно від того де і коли ми з ним зіткнемося. Вшановуючи пам'ять мільйонів, які загинули, ми зберігаємо їхню історію для майбутніх поколінь та інформуємо людей по всьому світі про небезпеку тоталітаризму".*** Президент України Леонід Кучма також прислав своє звернення до учасників поминок. В ньому він говорить: ***„Сьогоднішнє зібрання є ще однією важливою нагодою вшанувати пам'ять мільйонів українців, які склали своє життя на жорстокий вівтар тоталітарного радянського режиму. Український народ ще довго відчуватиме непоправні наслідки Голодомору 1932-1933 років. Дзвони трагедії минулого б'ють у серці України і мають бути почуті в усіх країнах сучасного світу. Як борг перед загиблими, як нагадування живим".***

Х. В.-Ф.

Фото: Я. Кулинич

Митрополит УКЦ в США С. Сорока

Постійний представник України в ООН, посол Валерій Кучинський

Промовляє Найджел Лінсан-Колі

Сенатор Чарлс Шумер

Рабин Дейвид Лінкольн

Генеральний консул України в Ню-Йорку Сергій Погорельцев

В катедрі Св Патрика під час Панахиди

Київ. Юлія Тимошенко зі своїм бльоком – на боці В. Ющенка

Це моя...

(Продовження зі стор. 1)

ли у численних автобусах, що зачаїлися у сусідніх дворах. Біля тих загрозливих автобусів бабусі гуляли з внуками, дівчатка підкидали у небо помаранчеву кульку з написом „Так!”.

У сірому передгроззі міста поступово народжувалось помаранчеве видовище, де стрічку чи прапорець вогняно-переможного кольору можна було зустріти скрізь – на гілках дерев, пам’ятниках, дитячих візках, нашийниках собак. Перед виборами я теж роздав прихильникам В. Ющенка сотні помаранчевих стрічок, але щось змусило мене залишити певне їх число на потім, якщо прийде час остаточного, вирішального бою.

Я йшов Банковою вулицею, якій судилося стати полем протистояння влади і народу, тому що тут стоїть будівля адмістрації Президента. Вулиця була ще порожньою, лише кілька міліціонерів стояли в тривожному чеканні. Одному з них я запропонував помаренчеву стрічку. „Я вже маю”, – тихо відповів він, і у мене полегшало на душі від того, що в особи, якій можуть наказати зі зброєю йти проти власного народу, десь біля серця лежить помаранчева стрічка, якою можна буде у мить істини засвідчити свою єдність з народом. Пізніше ми гаряче і щиро скандували: „Міліція – з народом!”. Це було для мене важливе переживття. Мені здається, що у такій єдності ще не поставав жоден народ.

Було страшно. Я боявся розгону демонстрантів і нерішучости нашого Провідника. Розгін міг призвести до втечі, коли люди ховатимуться в кутках. Можлива поступливість Провідника могла стати зрадою наших надій. Нічого не сталося: В. Ющенко не пішов на угоду з владою, влада не наважилася застосувати зброю проти народу.

Але влада вдалася до провокації. Зі східніх регіонів України літаками, автобусами прибули парубки сумнівного вигляду. Вони були однаково одягнені, подібні зовнішньо... За ніч вони образили Київ, спаливши усі лави в одному з міських парків. Вранці вони вирушили захищати Центральну виборчу комісію, будівля якої була оточена металевою огорожею, шеренгами міліції, вантажівками з піском і бетонними бльоками, ніби в ЦВК заздалегідь знали, що чинять беззаконня, яке може викликати гнів народу і повести його на приступ. Між вантажівками і огорожею юрмилися сотні „прихильників Януковича” – п’яних, заморочених.

Кілька десятків „бойовиків з Донецька” йшли Московським проспектом до ЦВК. Їхні кулаки були обмотані стрічками передвиборної кампанії Януковича, вони кричали: „Гайль Гітлер!”. Я їх фотографував, чекаючи нападу, але їх щербаті роти випускали тільки брудну лайку. Один гукнув мені: „Дивись за базаром!”. Відчувалося, що в кишенях вони тримають кастети і ножі. Раптом перед „бойовиками” з’явився юнак років 16-ти з помаранчевим прапором. Він сміливо йшов попереду, як вогняно-золотавий янгол, а вони дивилися з ненавистю на нього. Тоді я збагнув, що „вони” – це теж ми, але нещасні, обмануті. Якась жінка кричала, що приїхала боронити Януковича, бо киянин за день з’їдає більше, ніж вона заробляє за місяць. Їй невтямки було, що люди піднялися за те, щоб вона мала більше, жила краще. Для мене це вже не були „вони”, бо так не можна називати свій же народ. Це просто були „не ми”.

Потім „бойовики” розсіялися... Розтанули в місті... Подекуди їх бачили п’яними, подекуди лежала їхня символіка. Це вже були втомлені, нетверезі шахтарі, яких вивезли в інше місто і протиставили цьому місту. У парку сніг закидав спорожнілі шатра „синіх”. Хтось хотів розкидати шатра, але більшість заперечила: „Не чіпайте чужого”. У шатрах залишились пляшки з-під горілки і пива, консервні жерстянки...

Це була одна з перших перемог. Перемога над „бойовиками Януковича” виявилася безкровною, як уся революція. Потім прийшли нові перемоги. На наш бік переходили засоби масової інформації, військо, курсанти міліції, правники...

(Закінчення на стор. 17)

Київ. 22 листопада прихильники В. Ющенка прийшли на Майдан Незалежности з дітьми, дбаючи про їхнє майбутнє

Київ. Численні польські прапори майоріли на Хрещатику в руках друзів України, які приїхали з сусідньої Польщі

Київ. 22 листопада вранці на Майдані Незалежности

Київ. Прихильник В. Януковича

Це моя...

(Закінчення зі стор. 16)

Було радісно в шатрах закутаних в помаранчеву плівку студентів, які пили рідкий чай з помаранчевих пластикових чаш. Було радісно відчувати тісняву народу, який охоплює тебе і захоплено скандує: „Ми разом! Нас багато! Нас не подолати!". Було радісно бути часткою цього прекрасного, вільного народу. Я не хочу більше бачити в приймальні лікаря напис: „Вату приносьте з собою!". Я не хочу доплачувати вчителям, які не можуть вижити на злиденній платні. Я не хочу принижуватися перед невігласом-урядовцем, який кричить на мене: „Не ви мені платите платню, а держава!". Щоб цього не було, ми стоїмо на Майдані Незалежности. І будемо стояти, бо з Майдану Незалежности є тільки дві дороги – до хліва і до гідного життя. Коли я повернуся додому з моєї революції, мої сини запитають, яку дорогу я вибрав. Адже мій вибір – для них!

Фото: Ф. Хмельковський

Київ. Події на Майдані Незалежности стали святом демократії

Київ. Помаранчеві квіти „прикрасили" - щити силовиків

Київ. Юнак з помаранчевою стрічкою на чолі перед сталлю силовиків

Київ. Для „бойовиків" В. Януковича ґрати – не дивина

Київ. Стиснені кулаки – ознака безсилля „бойовиків" В. Януковича

Київ. Прихильники В. Януковича діяли за наказами своїх „старшин"

Київ. Таємні вітання помаранчевій стрічці від „бойовиків" прем'єра

В цей історичний момент
Вітаємо

Національний Університет Києво-Могилянської Академії

Вітаємо!

Студентів
які сміливо дали перший заклик на патріотичний і мирний спротив

Викладачів та працівників Академії
які визначилися та стали на захист академічних свобод України

Президента В'ячеслава С. Брюховецького
за його безкомпромісну позицію за свободу, демократію і розвиток української думки і науки

Їх моральна позиція мобілізує український народ та дозволяє йому творити націю.
Історія буде пам'ятати їх рішучість.

24 листопада 2004 року
Києво Могилянська Фундація Америки
Рада директорів
Ambassador William G. Miller, Ambassador Borys I. Tarasiuk, Anders Åslund, Ph.D, Daniel Hryhorczuk, M.D., Viacheslav S. Brukhovetsky, Ph.D, Michael Radnor, Ph.D, Anna Mostovych, Ph.D, Ihor I. Wyslotsky

---

P.O.Box 46009 Chicago, IL 60646-0009 Tel 773.685.1828 Fax 773.794.1654 www.kmfoundation.com
Києво Могилянська Фундація Америки зареєстрована як благодійна організація під кодексом 501 (c)(3).

Хроніка...

(Продовження зі стор. 3)

реговори за круглим столом з В. Ющенком. Л. Кучма повідомив, що на переговорах будуть присутні президенти Польщі А. Кваснєвський, Литви – В. Адамкус, міністер закордонних справ ЕС Х. Солана, Генеральний секретар ОБСЕ Я. Кубіш і голова Держдуми Росії Б.Гризлов, про присутність якого було домовлено на зустрічі „Росія – ЕС". Перед спільною зустріччю Х. Солана і А. Кваснєвський зустрінуться окремо з В. Ющенком. Після зустрічі Президент Л. Кучма оголосив про створення Робочої групи для з'ясування ситуації та розгляду скарг, що надійшли після першої і другої тури виборів. У своїй першій заяві Робоча група ствердила, що „сторони виступають проти застосування сили, що може привести до ескаляції конфлікту та кровопролиття і заявляють про початок політичних переговорів для пошуку шляхів мирного врегулювання політичної кризи в Україні з участю Л. Кучми, В. Литвина, В. Ющенка та В. Януковича.

* В. Ющенко вважає, що єдиним виходом з політичної кризи може бути повторне голосування другої тури виборів президента. На вічі в Києві о 22-ій годині В. Ющенко заявив, що повторні вибори мають відбутися 12 грудня. При цьому має бути підписано закон про заборону відкріпних талонів і зформовано нову ЦВК на паритетних засадах від В.Ющенка і В. Януковича. Третьою умовою є рівний доступ кандидатів до ЗМІ, четвертою – відмова від використання адмінресурсу, п'ятою – „повна і жорстка контроля за виборами з боку ОБСЕ"

* Прихильники В. Ющенка затримали в Ірпені 20-вагонний потяг з прихильниками В. Януковича, який їхав з Заппоріжжя до Києва, і повернули його назад до Запоріжжя.

* Майже 300 курсантів Академії Міністерства внутрішніх справ приєдналися до демонстрантів на Майдані Незалежности. Вони сказали, що прийшли сюди без дозволу свого керівництва, за покликом душі.

* Президент Польщі Олександер Кваснєвський привіз до Києва 30 тисяч примірників спеціяльного накладу найавторитетнішого варшавського щоденного видання – „Ґазети Виборчої". Все число її присвячене „Українській помаранчевій революції".

* 70 польських студентів прибули до Києва підтримувати демократію. Голова Спілки польських підприємців в Україні Юрек Конік сказав: „Ми не підтримуємо жодного з кандидатів, просто ми хочемо, щоб український народ сам собі обирав президента".

* З Харкова до Києва виїхали три потяги і близько 50 автобусів з прихильниками В. Януковича. В. Ющенко закликав В. Януковича присилати нові ешелону з донеччанами, „щоб вони побачили, наскільки гуманнний київський люд": кияни годують демонстрантів, не питаючи, за кого ті і проти кого.

* На залізничному вокзалі в Києві відбулися збори прихильників Віктора Януковича, якого ЦВК оголосила президентом. Перед ними виступив сам В. Янукович, який сказав: „Дорогі друзі, я прийшов, аби сказати вам правду, аби ви знали, що сьогодні в Україні повільно відбувається конституційний переворот, який організує „Наша Україна" на чолі з паном Ющенком".

* Депутати Луганської облради прийняли рішення про створення виконавчого комітету, який перебере на себе функції виконавчої влади в області. Очолив цей виконавчий комітет голова Луганської облдержадміністрації Олександр Єфремов. Облрада вирішила висунути делегатів на з'їзд південно-східніх територій, який має відбутися в Харкові. Прес-служба Міністерства юстиції України розіслала прес-реліз, в якому говориться, що рішення Луганської облради про створення Автономної Південно-Східньої Української Республіки лежить поза правовим полем, оскільки адміністративно-територіяльний устрій України визначений Конституцією, а стаття 2 визначає цілісність і недоторканість території України.

* Міністер освіти Василь Кремінь закликав керівників навчальних закладів Києва надавати допомогу студентам та школярам, які приїхали до столиці на демонстрації. Раніше Міністерство освіти дозволило вищим навчальним закладам самостійно визначати питання про участь у загальнонаціональному страйку, який 24 листопада оголосили прихильники Віктора Ющенка.

* Колишній міністер оборони і колишній голова СБУ Євген Марчук у телевізійному виступі закликав офіцерів СБУ „не виконувати наказів, які не відповідають Конституції Укріни". В окремому зверненні до міністра оборони Росії Сергія Іванова він закликав дати наказ російським стилам не залишати місць свого постійного дислькування. Звертаючись до Президента Л. Кучми, Є. Марчук сказав: „Ви несете головну відповідальність за стабільність і вирішення мирним шляхом надзвичайно конфліктної ситуації... Весь народ знає, що були маштабні фальсифікації".

* Перед учасниками багатотисячного віча на Майдані Незалежности виступила дружина В. Ющенка Катерина. Вона сказала, що її батьки походять з Донеччини і що, опинившись за межами України, вони доклали великих зусиль, аби їхні діти не розчинилися в американському суспільстві, а відчували і усвідомлювали себе українцями.

Субота, 27 листопада

* Близько 15 тисяч прихильників В. Януковича зібралися в Маріуполі на Донеччині. Вони тримали плякати „Янукович – наш президент", „Донбас – за Януковича!" та ін.

(Продовження на стор. 21)

Хроніка...

(Продовження зі стор. 20)

* Верховна Рада України проголосувала за постанову про вихід з політичної кризи в країні. За це рішення проголосувало 307 депутатів. Основним пунктом постанови стало ствердження, що результати другої тури виборів в Україні не відображають волевиявлення громадян через „порушення виборчого законодавства". „За" цю частину постанови проголосувало 247 депутатів. Голосування мало політичне значення, але не юридичне.

* У Донецьку відбулися багатотисячні збори на підтримку Віктора Януковича. Учасники зборів звернулися до сесії обласної ради з закликом провести референдум про проголошення автономії Донбасу, якщо „державний переворот стане реальністю". Збори й акції на підтримку Віктора Януковича відбулися в інших містах Донецького регіону.

* Український союз промисловців і підприємців закупив для учасників демонстрацій в Києві майже 10 тонн теплого одягу і 100 скринь з медикаментами.

* Понад 25 тисяч прихильників В. Ющенка зібралися на Площі Свободи в Харкові, скандуючи: „Захід і Схід – разом!", „Нас багато, нас не здолати!"

* На Соборному майдані в Житоморі відбулися збори прихильників В. Януковича. Перед учасниками виступали керівники обласних організацій Партії регіонів, Всеукраїнського об'єднання „Жінки за майбутнє", обласної Ради ветеранів.

* Збори особового складу Закарпатського обласного управління внутрішніх справ висловили недовіру своєму керівництву, а також голові обласної держадміністрації Іванові Різакові. Попереднього дня спецпідрозділ „Беркут" на стадіоні „Авангард" в Ужгороді затримали понад 30 осіб зі зброєю. Під час затримання підозрювані відкрили вогонь по співробітниках міліції. Серед вилученого у затриманих багато пістолетів, два автомати Калашникова, короткий автомат УЗІ а також 30 бейзбольних київ, сталевих прутів та кастети. Частину зброї вилучено з автомобіля, що належить президентові футбольного клюбу „Закарпаття" Володимирові Паульо, який є радником Івана Різака та якого правоохоронці підозрюють у зв'язках з криміналітетом. Сам Паульо, відомий також за кримінальним прізвиськом „Чалий", з місця події зник. Почесним президентом Футбольного клюбу „Закарпаття" є народний депутат від СДПУ(о) Нестор Шуфрич. В одному з автомобілів знайдений список голів сільрад, які проголосували за В.Ющенка, та членів виборчих комісій від штабу В.Ющенка.

* Під Києвом відбулося надзвичайне засідання Ради Національної Безпеки й оборони України з участю Президента Л. Кучми. У засіданні також брали участь голова парляменту В. Литвин, заступник прем'єр-міністра М. Азаров та представники уряду. РНБОУ закликала прискорити політичний діялог та скасувати незаконні рішення реґіональних органів влади.

Неділя, 28 листопада

У місті Сіверськодонецьк в Луганській області відкрився з'їзд депутатів усіх рівнів від 15 українських реґіонів. Перед початком з'їзду В. Янукович виступив перед кількома тисячами учасників демонстрації, які зібралися біля приміщення Льодового Палацу з міст та районів Луганської і Донецької областей. До Сіверськодонецька також прибув посадник Москви Юрій Лужков. Голова Донецької облради Борис Колесніков запропонував, у випадку перемоги Віктора Ющенка, створити „нову федеративну державу у формі Південно-Східньої Республіки зі столицею в Харкові". У з'їзді взяли участь представники Донецької, Дніпропетровської, Житомирської, Запорізької, Кіровоградської, Луганської, Миколаївської, Одеської, Полтавської, Сумської, Харківської, Херсонської, Чернігівської областей, Криму та міста Севастополь.

* Віктор Ющенко, промовляючи до своїх прихильників на Майдані Незалежности, заявив, що провідників східніх регіонів, які закликають до поділу України на автономії, буде притягнуто до кримінальної відповідальности.

* Сесія Донецької обласної ради вирішила, з урахуванням політичної ситуації у країні, провести в області референдум щодо внесення змін до Конституції, які б передбачали федеративний устрій української держави, та щодо надання Донецькій області статусу автономії. Референдум призначено на неділю, 5 грудня. Сесія ухвалила рішення про визнання Віктора Януковича леґітимним президентом України та про недовіру Верховній Раді України.

* Комітет національного порятунку висунув ультиматум до Президента України Леоніда Кучми: він повинен звільнити з посади В. Януковича; надати пропозиції щодо нового складу ЦВК; звільнити губернаторів Донецької, Луганської та Харківської областей та доручити генпрокуророві й СБУ відкрити кримінальні справи за дії, що ведуть до розколу України. Якщо ультиматум не буде прийнято - за добу протестувальники почнуть бльокувати пересування Л. Кучми територією України.

Понеділок, 29 листопада

* Керівник виборчого штабу В. Януковича Сергій Тигіпко вирішив залишити посаду голови Національного банку України і штаб В. Януковича, щоб повністю присвятити себе самостійній політичній діяльності. Він піддав гострій критиці рішення Всеукраїнського з'їзду народних депутатів і депутатів місцевих рад у Сіверськодонецьку і наголосив, що вважає сепаратистські настрої у деяких регіонах „безумством". С. Тигіпко також заявив, що буде в опозиції до нового уряду, якщо президентом стане В. Ющенко.

* У Кончі-Заспі під Києвом проходить зустріч Президента Л. Куч-

(Продовження на стор. 23)

Московський проєкт виборів здійснено в Україні

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – В Росії триває відродження імперії, яка розпалася 13 років тому. Відродження супроводжується реставрацією численних методів впливу, які застосовували в СССР, але тепер з них відбирають тільки найбільш дієві. Для усунення небажаних політиків застосовуються не стільки кулі, як сучасні отрути. Для застрашення інших держав створено міжконтинентальну гіперзвукову балістичну ракету РС-12М2. Російська газета „Аргументи і факти" в ч. 47 повідомила, що ракета долатиме будь-яку систему протиракетного захисту, нестиме понад 10 ядерних боєголовок і вражатиме відразу кілька цілей. Сумний досвід НКВД відроджує генеральний прокурор Росії В. Устінов, який оголосив пляни затримання рідних „терористів" як закладників з метою тиску на опонентів влади. Державна Дума має намір узаконити зовнішнє стеження, прослуховування телефонних розмов, читання чужих листів, вилучення документів. Ці заходи означають, по суті, оголошення „напівхолодної війни" демократичному Заходові. Україна стає тим „каменем спотикання", від якого залежить доля стратегії В. Путіна. Якщо Україна залишиться під контролею Росії, імперії бути. А якщо обернеться до Заходу? Ось чому Росія надає такого значення виборам президента України, а В. Путін поспішає з вітаннями В. Януковичу.

Російське інтернет-видання „Ленправда" з Санкт-Петербургу подало аналізу участи Росії у президентських виборах в Україні. Зрозуміло, на підтримку В. Януковича. Буджет виборів, пишуть автори, перевищив 1.5 млрд. долярів, з яких 900 млн. пішло на провладного кандидата. Російські політтехнологи запропонували так званий проєктний варіянт, відомий на Заході. Суть його полягає у тому, що замість виборчого штабу діє комісія, до якої зацікавлені подають проєкти, які комісія розглядає і під кращі виділяє кошти. Але у випадку В. Януковича, стверджує директор московського представництва агенції „Bakster Group" Олег Матвейчев, жодного відбору не було, гроші давали під будь-яку пропозицію. Виборча кампанія В. Януковича була на 50 відс. профінансована з Москви. Конкретні проєкти на підтримку проросійського кандидата „розкручував" відомий російський політтехнолог, уродженець Одеси Гліб Павловський. Його керівником був заступник голови адміністрації президента Росії Владислав Сурков, котрий і висунув Г. Павловського на посаду координатора. На виконання „російського проєкту" було витрачено 50 млн. долярів. До проєкту був залучений В. Путін. Але тут організатори кампанії дещо прорахувалися. Вони знали, що в Росії участь В. Путіна у будь-якому проєкті гарантує успіх, оскільки президент має велику популярність в народі. Директор з міжнародних зв'язків Всеросійського центру вивчення громадсьої думки Дмитро Поліканов запевняв, що близько 70 відс. українців високо оцінюють В. Путіна як керівника. З такою певністю В. Путін поїхав на параду в Києві. Але українці сприйняли його візиту як небажане втручання в справи України. „В. Путін опинився в незручному становищі, – вважає генеральний директор Ради з національної стратегії Росії Валерій Хомяков. – Ніби хотів допомогти, а насправді – пашкодив". Усе ж В. Путін спробував ще раз приїхати до України і зустрітися з В. Януковичем, щоправда за скромніших обставин і на кілька хвилин. Але й ця зустріч дала В. Януковичу небагато голосів. Не помітили зусиль В. Путіна і в Росії, де мало цікавляться виборами в Україні. За даними фонду „Громадська думка" тільки п'ята частина опитаних вважає, що Кремль підтримує В. Януковича. Виявилося, що зацікавлення російської влади не привертають уваги самого народу.

Звісно, візити В. Путіна в російському проєкті підтримки В. Януковича не були головними, але видовищними. Чимало проєктів і досі є таємницею. Один з них – умисне введення помилок при написанні прізвищ виборців у списках при одночасному утрудненні їх виправлення. Міжнародний спостерігач Джон Ченкі зі США заявив в черкаській обласній газеті „Нова доба", що через недосконалі списки не змогли проголосувати 15 відс. виборців. Команду В. Януковича не тривожило, що серед цих виборців можуть бути його прихильники, оскільки проєкт помилок застосовано там, де вини були в меншині, а головну ставку було зроблено на проєкти „похідних груп" з Донбасу. У Золотоноші списки виборців люди назвали „поминальними", оскільки до них було вписане велике число давно померлих людей. В Умані у таких списках було чимало дітей віком до 12 років, зате не були включені мешканці кількох багатоповерхових будинків.

Усе ж виборці переважно висловилися за В. Ющенка. Провідною у цьому виборі була надія на зміни українського життя. У числі „Нової доби", яка дійшла з Черкас до „Свободи", є сторінка відповідей на листи читачів. Звична для мешканців Шевченковго краю, вона може викликати подив в Америці. Біля дитячого садка, скажміо, стоїть сухе дерево, котре ось-ось впаде, тому люди вже 12 років марно просять „службу зеленого господарства" його спиляти. Жінка з недостатнім слухом просить Червоний хрест допомогти їй придбати слуховий апарат, тому що ціна його для неї недоступна. „На 60-річчя перемоги у Великій вітчизняній війні, – відповідає Червоний хрест, – 1400 мешканцям области будуть виділені слухові апарати". 137 осіб, які користуються мікроавтобусом державного транспортного підприємства, стривожені тим, що вони платять по гривні за кожну поїздку, тоді як міський тариф – 60 копійок. „Але відстань від центру міста до місцевого відділення зв'язку дещо більша від звичайної", пояснює влада. Подібні обіцянки-викрутаси були звичними впродовж понад 70 років комуністичного режиму, але тепер люди знають, що приватний перевізник може мати вигідний для всіх тариф на проїзд, слухові апарати для глухих подарує благодійна фундація, а спиляти сухе дерево можна без бюрократичної тяганини. У вільній державі...

Плякат з сучасної України

19 листопада газета „Нови дзєнік", що виходить польською мовою в Ню-Йорку, вмістила репортаж з життя підприємців Львова, в якому наводить висловлювання 25-річного власника дорадчої фірми Степана: „Президент Кучма обіцяв нам поступ, а в країні розвітли бюрократія і хабарництво". Молодий підприємець голосував за В. Ющенка. „Це наш Бальцерович, – говорить він. – За його правління не було б легко, але життя підприємців вийшло б на простий шлях". З такою надією вийшли на вулиці українських міст сотні тисяч людей, які хочуть нової влади за суттю, а не зміни олігарха з клану новозбагачених.

Л. Хмельковський

НОВІ ВИДАННЯ

Барничеві пісні, що стали народними

Ярослав Барнич. „Вибрані твори". Наукове видання. Слова з нотним записом. Обкладинка з портретом композитора укладу Євгенії Кузьмич. Редактор-упорядник – Людомир Філоненко, його ж слово про автора, музичний редактор – Іван Фрайт, технічна редакція Святослава Сурми, рецензенти – Любов Кияновська, Роман Сов'як, Олег Цигилик.Дрогобич, „Коло", 2004.

Узбірник з вокальними творами (крім фортепіянової в'язанки з оперети „Шаріка") видатного майстра оперети й естрадної пісні Ярослава Барнича увійшли його композиції для чоловічих, жіночих і мішаних хорів та чоловічого й жіночого квартетів, з додатком пісень специфічного, „тангового" жанру. Цим зразковим виданням в ділянці музичної літератури, разом з його ранішим науково-популярним нарисом про життя і творчість з нагоди сторіччя від народження Ярослава Барнича, Людомир Філоненко, доцент катедри музикознавства Дрогобицького державного педагогічного університету ім. Ів. Франка, член НТШ та Асоціяції піяністів-педагогів України, поклав тривкий фундамент під наукову біо-бібліографічну дисципліну „Барничіяна".

Популярний у міжвоєнний час композитор оперет „Дівча з Маслосоюзу", „Пригода в Черчі", „Шаріка", „Гуцулка Ксеня", Я. Барнич давно заслужив собі на належну оцінку його композиторської, диригентської й суспільно-громадської діяльности та на нетлінну пам'ять в народних поколіннях.

Мелодійність його композицій багата, задушевна, гармонійна, зроджена безсмертною українською піснею, кольорит його творів віддзеркалює народний побут. Пісні Я. Барнича можна було почути по галицьких містах і селах у 1930-их і 1940-их роках. „Вибрані твори" Я. Барнича послужать не тільки ансамблям і хоровим колективам в їхніх концертах, але й молоді середніх і вищих музичних шкіл, учителям музики та шанувальникам української музичної культури.

Збірник „Ярослав Барнич" в ціні 10 дол. можна придбати за адресою: Доц. Людомир Філоненко, Україна 82100, м. Дрогобич, вул. Самбірська 108/2, пом. 79, Львівська обл.

Роман В. Кухар,
Вікторія, Кен.

Студенти України протестують проти порушень демократії

Києво-Могилянська академія

КИЇВ. – 30 листопада студенти Національного університету „Києво-Могилянська академія" продовжили свою акцію „Ми йдемо" і пікетували Міністерство закордонних справ України.

До них приєдналися студенти Українського католицького університету Львова та семінаристи Львівської духовної семінарії. З гаслами „Слава чесним дипломатам!", „Молодці!", „Схід та Захід разом!", „Ганьба Лужкову!", „Геть Черномирдіна!" вони зупинились біля Міністерства закордонних справ України, щоб передати українським дипломатам листа, в якому закликають дипломатів дати достойну оцінку фактам втручання у внутрішні справи України, захистити український суверенітет та не дати іншим країнам можливість безкарно втручатися у внутрішні справи країни і провокувати своїми діями нарощування напруження в Україні.

Студенти вручили лист заступникові міністра закордонних справ Валентинові Наливайченку, котрий вийшов зі своїми колеґами до пікетувальників. Заступник міністра сказав, що українські дипломати – патріоти своєї країни, і чесно виконують свої професійні обов'язки. Він також повідомив, що сьогодні ж зміст цього листа будуть знати всі дипломати України. Від міністерства колона студентів попрямувала до Майдану Незалежности.

Прес-центр Києво-Могилянської академії.

Національний університет „Острозька академія"

ОСТРОГ. – Студенти Національного університету „Острозька академія" першими на Волині розпочали громадський рух за свободу. 23 листопада вони зібралися на університетському подвір'ї. Ректор Ігор Пасічник, відкриваючи зібрання, сказав, що місце ректорату на майдані, поруч із студентами, поруч з народом. Був створений страйковий комітет, який почав координувати акцію проти зфальсифікованих виборів. Значна частина студентів разом з викладачами поїхала до Києва, де й досі перебуває біля будинку Адміністрації Президента. Страйковий комітет звернувся до міської ради з вимогою скликати позачергову сесію, на якій підтримати волевиявлення народу. В результаті Острог одним з перших в області визнав Президента В. Ющенка. Спудеї дві доби, на морозі, протестували біля обласної ради, що спонукало її депутатів зібратися на позачергову сесію. 25 листопада обласна рада прийняла рішення про підтримку волевиявлення виборців Рівненщини. 27 листопада студенти добилися від Острозької районної ради такого ж рішення.

Працівники академії щодня збирають кошти, теплий одяг та продукти харчування для своїх студентів, що чатують у Києві, а представники ректорату доставляють це все до столиці. Національний університет „Острозька академія" звернувся з відозвою до студентів, ректорів, керівників закладів освіти сходу України про недопущення поділу держави. Десять років студентів Острозької академії виховували бути патріотами, інтеліґентами, провідниками своєї нації. Сьогодні вони гідно складають іспит на громадянську зрілість.

Прес-центр Національного університету „Острозька академія"

Студенти Острозької академії (ректор в центрі) беруть участь в акції протесту

Хроніка...

(Закінчення зі стор. 21)

ми з прем'єр-міністром В. Януковичем, головами обласних адміністрацій низки реґіонів, переважно східних, а також прем'єром Криму Сергієм Куніциним.

* Спеціяльний представник президента США на виборах в Україні сенатор Ричард Луґар виступив з закликом провести нову туру президентських виборів. Він також звинуватив українську владу у махінаціях, перш за все з використанням відкріпних талонів, повідомляє BBC. „Нові вибори - найкраща ідея, але лише у випадку скасування відкріпних талонів", - підкреслив Р. Луґар.

* Верховний суд в Україні почав розглядати вимоги провести повторне голосування президентських виборів на тлі застережень, що країна може розколотися. В. Ющенко та його прихильники стверджують, що мають докази маштабних фальсифікацій на користь прем'єр-міністра В. Януковича: щонайменше11 тисяч порушень, переважно в східних областях України. Згідно з законодавством України, Верховний суд не може змінити кінцевого результату виборів, але може визнати результати недійсними на окремих дільницях.

* Радіо „Ехо Москви" провело телефонічне опитування з приводу подій в Україні. 52 відсотки опитаних вважає, що для Росії вигідний розкол України і приєднання південно-східніх українських областей. 48 відсотків висловили певність, що для Росії є вигіднішим варіянтом збереження єдиної України, навіть під владою В. Ющенка.

* Заступник Генерального прокурора України Микола Голомша подав у відставку з посади – в знак протесту проти фальсифікування вислідів виборів і проти того, що Генпрокуратура не реаґує на сепаратистські заяви деяких політиків і керівників областей.

* Група бандитів, майже 30 осіб, в Луганську напала на колону прихильників В. Ющенка, б'ючи людей молотками і кастетами. Постраждало декілька десятків осіб, сред них – журналісти.

Вівторок, 30 листопада

* Для запобігання вивезення чужоземної валюти за кордон Нацбанк запровадив до 31 грудня обмеження на продаж готівкової валюти на суму, що не перевищує 1000 дол. або еквівалент в іншій чужоземній валюті. Щодо безготівкової валюти, обмеження встановлене в розмірі 50 тис. дол. Для посилення контролі за виконанням платежів встановлене обмеження до 80 тис. грн. на місяць з рахунків готівки, за винятком коштів для виплати платні й інших соціяльних виплат. Для юридичних і фізичних осіб, що користуються банкоматами, встановлене обмеження на отримання готівки на рівні 1500 гривень на день. НБУ також заборонив банкам здійснювати передчасні виплати за депозитними договорами, термін погашення яких ще не наступив.

* В. Янукович на пресовій конференції в Києві пообіцяв, що коли його визнають президентом України, він здійснить політреформу і запропонує В. Ющенкові посаду прем'єр-міністра.

* Віце-голова Державної думи Росії Володимир Жириновський прийшов на засідання Ради думи з синьо-білою пов'язкою на рукаві. Він повідомив депутатів, що в найближчі дні поїде у східні області України і до Криму, щоб провести масові збори на підтримку В. Януковича.

* Прихильники В. Ющенка продовжують бльокувати Музейний провулок у Києві, де нібито розташований „тіньовий" штаб В. Януковича. Тривають масові віча в центральній частині Києва. Вже о 10-ій год. ранку під будинком Верховної Ради зібралося понад 5 тисяч пікетувальників. Пікети стоять також перед будинком Кабінету міністрів.

Середа, 1 грудня

* Апеляційний суд Кіровоградської области прийняв рішення задовольнити скаргу представника В. Ющенка п. Ревенка та визнати дії територіяльної виборчої комісії з підведення підсумків повторного голосування 21 листопада в межах територіяльного виборчого округу ч. 100 неправомірними. Рішення суду може стати серйозним арґументом у Верховному суді, який зараз розглядає результати другої тури президентських виборів в Україні.

* Верховна Рада 229 голосами прийняла постанову „Про стабілізацію ситуації в Україні та запобігання антиконституційним діям і сепаратистським проявам". Згідно з статтею 115 Конституції України, Верховна Рада висловила недовіру Кабінетові міністрів, наслідком якої є відставка уряду В. Януковича. Президент Л. Кучма не може вжити вето проти цієї постанови.

* Верховний суд України відхилив клопотання представників В. Януковича, які хотіли відкласти розгляд скарг, поданих стороною В. Ющенка. Сторона В. Януковича висунула той арґумент, що вона не встигла вивчити всі 12 томів цієї справи, тому розгляд слід відкласти. Судді Верховного суду одноголосно ухвалили відхилити клопотання представників В. Януковича.

* На виїзді з будівлі Адміністрації Президента, в одному зі задніх дворів, група учасників акції затримала автомобіль-сніговоз, в якому під снігом було заховано велику кількість документів. Після того, як сніговоз люди зупинили, водій втік з місця події, сказавши, що не хоче нести відповідальності. Виявилося також, що частина документації вже порізана.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

З „новим" Українським музеєм – в майбутнє!

Фасада нової будівлі Українського музею

НЮ-ЙОРК. – Управа Українського музею з гордістю і радістю повідомляє, що мрія української громади стала дійсністю – будова нового будинку музею закінчена! Перед нами стоїть гарний, модерний музей, будову якого уможливили щедрі пожертви поодиноких осіб, округ і відділів СУА, фінансових установ, громадських організацій, щедрий даток Федеральної кредитової кооперативи „Самопоміч" в Ню-Йорку та княжий дар Евгена і Диймел Шклярів.

Архітектом новозбудованого музею є Юрій Савицький (фірма „Sawicki Tarella Architecture and Design"). Будинок має 25,000 кв. ст., висотою у три поверхи, місткий нижній поверх та двоповерховий вхід. В будинку розташовані одинадцять ґалерій для мистецьких та історичних виставок, авдиторія для імпрез та доповідей, бібліотека для наукових досліджень. На третьому поверсі є приміщення для музейних колекцій (народного і образотворчого мистецтва) та архів. В будинку є великі кімнати для лекцій і занять, музейна крамничка, кав'ярня, бюра для працівників, конференційна кімната, як і також кухня, де відбуватимуться курси традиційного печива. Особливо тішить те, що маємо гарне, велике приміщення для музейних програм для школярів та молодших дітей.

У новому будинку встановлено модерні системи, які контролюють температуру і вологість. У музейному світі є певні правила збереження і консервацій музейних експонатів, яких музей дотримується. Одним з найважливіших правил для музеїв є мати відповідну температуру в музейних сховищах та в ґалереях, де експонуються виставки. Це необхідно, щоб співпрацювати з іншими музеями в США чи за кордоном, особливо якщо йдеться про випозичення експонатів на виставки.

Заснований Союзом Українок Америки, Український музей працює на користь нашої громади вже понад 28 років. За цей довгий час він провадив свою діяльність за адресою: 203 Друга Авеню в Ню-Йорку, на двох поверхах невеликого міського будинку, частина якого є власністю СУА. Музей розвивався і на основі своєї праці та порад відвідувачів, виробив собі позицію як один з кращих менших музеїв в мистецьких колах метрополії Ню-Йорку. СУА передав частину свого приміщення музеєві ще в 1976 році, і в такий спосіб засновники музею уможливили йому розвиток, а з часом щедра допомога української громади, дозволила подбати про нове, більше приміщення. Невдовзі ми перейдемо до довгоочікуваної власної будівлі, з вдячністю для довголітніх друзів, хто по дорозі життя прилучився для добра музею, та з надією на нових в майбутньому, широко відкриємо двері нового будинку та щиро всіх привітаємо!

Урочисте відкриття новозбудованого музею відбудеться 3 квітня 2005 року – першою інавґураційною виставкою світової слави українського скульптора Олександра Архипенка. Куратором виставки та автором двомовного каталога є відомий мистецтвознавець проф. Ярослав Лешко (професор-емерит історії мистецтва в „Smith College"). Переважна більшість експонатів виставки буде представлена з колекції Френсіс Архипенко Ґрей, дружини О. Архипенка. П'ять відомих музеїв в Америці погодилися співпрацювати з нашим музеєм – випозичивши нам цінні мистецькі твори О. Архипенка. Виставку також доповнять твори мистця з приватних колекцій та з тривалої колекції Українського музею, до якої недавно записано чотири скульптури, позичені музеєві на десять років.

За час виставки відбудеться серія доповідей мистецтвознавців. Тема цієї виставки полягає в тому, щоб дати відвідувачам нагоду ближче ознайомитися з її різними аспектами. Заплановані програми виставки пристосовані для дітей шкільного віку та молоді. Після закінчення виставки О. Архипенка у нашому музеї вона експонуватиметься у двох відомих університетських музеях – „Smith College Museum of Art" в Масачусетс і „Elvehjem Museum of Art" в штаті Вісконсин.

Друга інавґураційна виставка з музейної колекції народного мистецтва „Дерево життя, сонце і богиня" відбудеться після виставки О. Архипенка. Куратором виставки є Любов Волинець, куратор колекції народного мистецтва в Українському музеї. Виходячи з великого архіву еміґрації у нашому музеї, третя інавґураційна виставка „Вклад української еміґрації в американську культуру" (куратор – історик проф. Орест Субтельний), закінчить цикл інавґураційних виставок.

Будова нового музею – одне з найбільших досягнень українців в Америці. Українська громада очікує і сподівається великого поширення музейної діяльности в новому приміщенні, щоб гідно і на високому мистецькому рівні представляти історію й культуру українського народу.

У значно більшому будинку, пристосованому до сучасних вимог, і просторих ґалеріях, розташованих на двох поверхах, ми маємо унікальну можливість показати відвідувачам музею красу і багатство українського мистецтва і познайомити світ з генієм предків українського народу. Будемо влаштовувати виставки кращих творів мистців, які творили в Україні та поза її межами, твори мистців українського походження та їх вклад у культурне життя країни їх народження, спроваджувати виставки скарбів українського мистецтва з різних музеїв України та ознайомлювати світ з вкладом української культури у світову культуру.

У новозбудованому музеї ми зможемо розгорнути освітні програми, пристосовані для дітей, учнів народних і середніх шкіл, для студентів університетів та дорослих. Саме на підготування таких освітніх програм, які мають бути підставою і прикладом для майбутніх програм у новому приміщенні, музей одержав дотацію 91,000 дол. від „Institute of Museum and Library Servises". Ці програми, підготовлені зокрема для дітей шкільного віку та молоді, пов'язані із однією з наших інавґураційних виставок, „Дерево життя, сонце і богиня", ознайомлять дітей і молодь з народною культурою українського народу.

Щоб як слід розгорнути музейну діяльність у новозбудованому музеї, потрібно збільшити колекцію народного мистецтва та архіву, а особливо колекцію образотворчого відділу. Великі музеї відзначаються своїми колекціями, постійно їх збільшують та дбають про них. Такі колекції є підставою якісних та цікавих виставок, які приваблюють велике число відвідувачів, котрі не лише бажають ці виставки побачити, але також хочуть брати участь у музейних програмах пов'язаних з виставками. В такий спосіб відвідувачі ознайомляться з діяльністю інституції і тим самим підтримують її.

Наш музей, як переважна більшість американських музеїв, не здатний, з огляду на фінанси, закупляти поодинокі картини чи повні колекції. Важливо зберегти твори українських мистців, особливо тих, які творили поза межами України.

Віримо, що відкриття новозбудованого музею спонукає любителів й шанувальників мистецтва, які є власниками колекцій чи поодиноких картин музейної вартості українських мистців, які творили в Україні в Америці, чи країнах Европи, подарувати їх Українському музеєві і в такий спосіб збагатити наші колекції та допомогти музеєві представити високий рівень та багатогранність таланту українських мистців.

Перед нами – великі завдання, але ми їх подолаємо, бо наша праця розвивається на підставі довголітньої практики, водночас із співпрацею та постійною, щедрою підтримкою членів, добродіїв та приятелів Українського музею.

Ольга Гнатейко,
голова управи

Уточнення

В ч. 48 „Свободи" було запропоновано до придбання книжку В. Біляїва „На неокраянім крилі...", але не подано її ціну – 10 долярів.

Здавалось, немов Рома стоїть за сценою

НЮ-ЙОРК. – Вечір, який відбувся в престижній залі Лінкольн-центру у суботу, 13 листопада, був немов завершенням прощань з відомою прима-балериною та керівником навчальних курсів українського танцю Ромою Приймою Богачевською.

Ентузіязм її численних учнів під проводом дочки Ані створили незабутній вечір, а численна публіка, що виповнила вщерть залю, не залишаючи жодного вільного місця, прилучилася своїм щирим відгуком до винняткового настрою вечора, на якому виступили учні св. п. Роми Прийми Богачевської різного віку, різної балетної майстерности, але усі з бажанням показати своє танцювальне мистецтво якнайкраще. З подивом і здивуванням треба прийняти інформацію, що на численні проби до цього вечора приїздили учасники дійства з ближчих та дальших сторін США, щоб тільки мати можливість виступити. Багата програма, опрацьована довголітніми помічниками св. п. Роми Прийми Богачевської Андрієм Цибиком та Орландом Паганом, під проводом Ані Богачевської-Лонкевич, виконана з завзяттям та бажанням показати свої вміння, викликала серед численної публіки постійні оплески.

Після першої частини програми, в якій відтворено ряд народних танців з Закарпаття, друга розпочалася дійством „Ікона", що його створила св. п. Рома Богачевська для відзначення Тисячоліття Християнства в Україні. Інтермеццом у програмі був спів Олі Ходоби-Фриз із виконанням декілька відомих пісень. В дальшому, у поодиноких точках, брали участь різні віком та вишколом члени танцювальних груп, що були раніше під проводом св. п. Роми Прийми Богачевської, яких публіка винагороджувала довгими та теплими оплесками.

Як це завжди буває на імпрезах в Лінкольн-центрі, учасники отримали дбайливо виконані програмні зшитки з поданням не лише програми, але також прізвищ усіх виконавців та окремо тих, що підготували цей винятково гарний та вдалий вечір. У програмі подані також англійською мовою короткі інформативні статті про св. п. Рому Прийму Богачевську, про групу „Сизокрилих", як також прізвища усіх, хто готував цей вечір, та усіх, хто брав участь у поодиноких точках. Крім програми, звичної для імпрез у Лінкольн-центрі, організатори за фінансовою допомогою Кредитової спілки „Самопоміч" випустили окремий альбом під назвою „Відблиски українського танцю", де вміщені численні світлини з історії „Сизокрилих", як і світлини з підписами усіх членів танцювальних груп, що залишиться для історії почину св. П. Роми Прийми Богачевської.

На цьому вечорі здавалось, немов покійна королева українського танцю провадить своєю незаступимою працею далі і в майбутнє.

О. Кузьмович

Незабутнє враження

Концерт українського танцю в пам'ять Роми Прийми-Богачевської, який відбувся в Лінкольн-центрі Ню-Йорку, 13 листопада, залишив у глядачів незабутнє враження. Досі не можу забути чудових гуцуликів, старших легінів і гуцулок, виконавців закарпатського весільного танцю, ікону, в якій зображено нашу давню історію, незабутні пісні Володимира Івасюка, та на кінець бездоганно виконані – „Козачок" та „Гопак". Честь і слава дітям Роми Прийми – Ані та Борисові – за глибоко змістовний твір „Мальви", присвячений мамі, який на глядачів зробив надзвичайне враження. Як тонко вони відчули і перебрали від своєї талановитої мами любов до рідного мистецтва! Велика заслуга щодо успіху цього вечора належить Андрієві Цибикові, мистецькому керівникові, та Орландо Пагану, балетмайстрові „Сизокрилих". Бажаю дальших успіхів „Сизокрилим" і Школі танцю Роми Прийми Богачевської, а також надіюсь, що наша громада підтримає Українську фундацію Роми Прийми-Богачевської, у її важливій праці для нашої молоді.

Оксана Кузишин,
Ню-Джерзі

Учасники вечора прощаються з глядачами

Танець-привіт „Сизокрилих"

„Смолоскип" – у надійних руках

Р.Л. Хомяк

КИЇВ. – 9 листопада вся Україна очікувала результатів першого туру президентських виборів. (І не дочекалася: Центральна виборча Комісія затягнула підрахунки ще на добу). А Осип Зінкевич займався тим, чим займається вже пів століття: справами „Смолоскипа".

Але цим разом подія була незвична і для „Смолоскипа" – не чергова презентація солідного тому, не нагороди лавреатам літературного конкурсу, не конференція молодого покоління українців чи надавання талановитим студентам стипендій, а освячення нового приміщення Міжнародного Благодійного Фонду „Смолоскип" і Видавництва „Смолоскип".

Але якого приміщення! Це київський будинок з 1866 року, який ще рік тому був занедбаною руїною. Фотографії, зроблені після того, як „Смолоскип" став власником цієї „нерухомости", нагадали мені будинки Мюнхену 1945-46 років. Мюнхенські були зруйновані бомбами аліянтів, а цей історичний київський – совєтською халатністю. На щастя, нині в Україні діє корпорація „Укрреставрація", і експерти цієї фірми, на замовлення (і за гроші) „Смолоскипа" реставрували, власне – врятували цей історичний будинок: двоповерховий особняк зі склепінчастим підвалом і мансардою, себто чотири „флори" за нашими мірками, і з просторим подвірям і ганком, в центрі старого Подолу.

„Смолоскип" починав своє існування у Сполучених Штатах в якомусь куточку хати Осипа і Наді Зінкевичів. Але праця кипіла. Видавались заборонені твори українських правозахисників-дисидентів, ішла інформація про них у західню пресу, український „самвидав" перетворювався з текстів писаних під декілька кальок на тоненьких папірцях у поліграфічні томи. Три роки тому, на відзначенні 25-річчя Української Гельсінської Спілки, Осип Зінкевич згадував, як у 1976 році він з бюра „Смолоскипа" під Балтимором зв'язався телефоном з Миколою Руденком (він помер у квітні ц.р.) який тоді очолив „Українську Громадську Групу сприяння виконанню Гельсінських угод". Член Спілки письменників, ветеран війни, член Компартії зі стажем Микола Руденко тоді жив на державній дачі під Києвом, і таким чином „Смолоскип" одержав інформації про нову правозахисну організацію „з перших уст".Телефонну розмову, очевидно, прослухали й записали, але Гельсінська Спілка діяла відкрито. Арешти, суди, заслання активістів частішали, а організація поповнювалась новими членами. І про все це „Смолоскип" інформував світ. А ще десять років раніше „Смолоскип" розповсюдив, в оригіналі і в перекладах, працю Вячеслава Чорновола „Лихо з розуму" – про хвилю арештів українських інтелігентів після хрущовської відлиги.

Нині експонати цієї доби будуть виставлені в Музеї й архіві українського „самвидаву" в будинку „Смолоскипа" у Києві. Там також буде видавництво, бюра Фонду, книгарня, читальня і дві конференц-залі.

На день освячення, яке соборно здійснили священики Української Православної Церкви Київського патріярхату, Української Греко-Католицької і Української Автокефальної Православної Церков, все ще світило пусткою. Реставрація будинку закінчена, але ще треба перевезти все зі старого приміщення „Смолоскипа" на одному з київських провулків у південній частині міста. Відразу після проголошення самостійної України Осип Зінкевич „прописав" цю діяспорну організацію в Україні і розвинув діяльність передусім з молодим поколінням. Стипендіяти, учасники літературних конкурсів і конференцій „Смолоскипа" живуть у всіх закутках України, а чимало з них вже беруть активну учась у суспільно-політичному житті країни. Видавництво „Смолоскип" публікує солідні наукові і популярні праці. Це – одне з відомих видавництв України, яке видає не тільки нові твори, але й заповнює „білі плями" давнішими солідними працями, котрі десятиліттями були проскрибовані в Україні.

Про київський Поділ є чимало пісень, але в найпопулярнішій з них є такі слова: „А без Подолу Київ неможливий, як святий Володимир без хреста" (очевидно, її звичайно співають суржиком або російською). І тепер в центрі Подолу є будинок „Смолоскипа" – установи, яка починала свою діяльність у підвалі Зінкевичів під Балтимором. Звідси до Контрактової площі – два квартали, п'ять хвилин ходу до Могилянської академії, десять – до Музею Гетьманства, а Нижній і Верхній вали (це подільський бульвар, одна сторона якого має одну назву, а друга іншу) буквально один квартал від будинку „Смолоскипа". (У пісні про Поділ співають: „Нижній вал і Верхній вал – сам Хмельницький тут бував" і напоював свого коня, бо тоді між валами текла річка Глибочиця).

Але помимо пристойного приміщення для видавництва „Смолоскип", реставрація і відкриття цього нового культурного центру має й символічне значення. Протягом останнього року у Києві відкрилось принаймні три російські центри: „медіа-центр", „культурний центр", „бізнес-центр". Їх засновниками є то російський уряд, то російські заможні люди, то – не питай, хто. (Пару тижнів тому вибухнуло дороге авто директора нового російського „бізнес-центру", але поінформовані кажуть, що це був не політичний акт, а „бізнесові розрахунки". Директор уцілів, його охоронець поранений. Слідство триває).

Тим часом про те, хто створив новий український культурний центр і врятував історичний будинок, немає запитань. У ніші біля входу до будинку двометрова дошка рясніє іменами „меценатів", „спонзорів", „добродіїв", які все це допомогли здійснити. Панотці, які освячували будинок 9 листопада, за усіх їх молилися. А це переважно наша північно-американська діяспора, яка на це діло зняла гроші зі своїх особистих заощаджень.

І ще такий контраст: на відкритті російського „бізнес-клюбу" (керівника якого авто недавно полетіло в повітря) був присутній прем'єр-міністер Віктор Янукович і радник Президента Володимира Путіна. А на відкритті будинку „Смолоскипа" високих посадових осіб не було. Зате були старі друзі – академік Іван Дзюба, брати Михайло та Богдан Горині, Євген Сверстюк, Юрій Бадзьо, Василь Овсієнко, Олесь Зарицький – син убитої на початку 70-их років художниці Алли Горської, Ніна Смужаниця – мама Валерія Марченка, якого вбили в "ҐУЛагу", коли йому було всього 30 років. Три десятки років тому усі ці гості „Смолоскипа" були орвелівськими „неособами" в своїй країні, хоч „Смолоскип" про них інформував весь світ.

Нині про дисидентів 1960-их, 1970-их років в Україні знають порівняно мало. Все це – антична історія для молодих користувачів Інтернету, мобільних телефонів і цифрової музики у форматі MP3. Ті з них, які зайдуть до будинку „Смолоскипа" в центрі Подолу і переглянуть архів „самвидаву", знатимуть, на чиїх плечах вони нині стоять і хто були ці люди, які вже тоді виборювали для них пашпорт громадянина України, окремий телефонний код цієї країни і мобільного телефону, українських сторінок в Інтернеті і українських пісень у форматі „MP3", в тому числі лавреатки Евробачення 2004 Руслани.

ПОДЯКА

Координаційний Комітет Допомоги Україні (США) складає щиру подяку наступним фінансовим установам, громадським організаціям і поодиноким жертводавцям, які зложили пожертви на видання чотиритомної хрестоматії української літератури доб ренесансу і бароко, „Слово Многоцінне".

Фінансові установи:

50,000	дол.	Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч" – Ню-Йорк, Н.Й.
15,000		„СУМА" – Федеральна Кредитова Кооператива – Йонкерс, Н.Й.
5,000		Українська Американська Федеральна Кредитова Кооператива „Самопміч" – Нюарк, Н. Дж.
2,500		Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч" – Пасейк, Н.Дж.
1,000		Українська Федеральна Кредитова Кооператива "Самопоміч", Філядельфія, Па.
600		Українська Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч" – Рочестер. честер, Н.Й.
250		Українська Національна Федеральна Кредитова Кооператива – Ню-Йорк, Н.Й.

Громадські організації:

10,000	дол.	Фундація „Спадщина", Чикаго, Іл.
100		„Золотий Хрест", Чикаго, Іл.

Індивідуальні:

1,000	дол.	В. Татух (в пам'ять чоловіка Любомира).
по 500		д-р Д. Миндюк, І. Підгірний, О. і Д. Темницькі.
по 250		В. і О. Бакуми, В. і Х. Баранецькі, Р. і З. Воронки.
по 200		В. і К. Воловодюки, О. і Д. Леськіви.
по 100		В. і В. Богданіви, В. Василів, О. та І. Воробці, Н. Дейчаківська (в пам'ять чоловіка Миколи), Б. і О. Кузишини, О. і О. Кузьми, Я. і М. Томорути, Ю. і Я. Черній.
по 50		Н. Бігун, Д. Геча, М. і А. Гереці, О. Івашків, І. та М. Шевчуки, О. Тритяк, д-р О. Школьнік, Е. Фаріон.
30		В. Сендзік.
по 10		І. Івахів, Л. Мізь.

Увесь наклад цієї хрестоматії, як і попередні („Українське Слово" і „Золоте Слово"), будуть розіслані безкоштовно шкільним, університетським і міським бібліотекам України.

Щоб видати цю чотиритомну хрестоматію 5,000 тиражем (20,000 книжок по 800 сторінок кожна) потрібно ще додаткових фондів. ККДУ звертається до людей, яким на серці лежить доля України, допомогти нам у зреалізованні цього проєкту. Ваші чеки просимо виписувати на C.C.A.U. або Coordinating Committee to Aid Ukraine і висилати на адресу:

C.C.A.U., 66 Susan Drive, Chatham, NJ 07928-1050.

Ваші дотації на ККДУ не підлягають федеральному оподаткуванню.

Володимир Воловодюк,
Голова ККДУ

В УВАН вшанували Петра Одарченка

НЮ-ЙОРК. – У неділю, 17 жовтня, в УВАН вшановано дійсного члена УВАН і НТШ Петра Васильовича Одарченка – найстаршого в нашому середовищі вченого: він народився 20 серпня 1903 року.

Відкрив конференцію Науковий секретар УВАН, академік Євген Федоренко. З першою доповіддю виступив дійсний член УВАН, письменник Микола Францужено-Вірний. Він окреслив життєвий шлях, який привів допитливого юнака з Римарівки до наукових звершень.

Майбутній вчений-академік, професор, почесний доктор Національного університету „Києво-Могилянська академія", маючи одинадцять років, прочитав „Кобзар" Тараса Шевченка (видання 1908 р.), який зробив на нього „надзвичайний вплив". Потім він писав, що Шевченко і народна пісня, Леся Українка, Іван Франко і Борис Грінченко визначили його життєвий шлях і світогляд, визначили і його фах.

В 1952–1954 роках проф. П. Одарченко працював у Бібліотеці Конгресу США, а від 1955-го до 1973 року – в „Голосі Америки", перекладачем та редактором. Понад 40 років вчений писав статті для українських енциклопедій на теми української етнографії і фолкльору та історії української літератури, опублікував понад 90 статтей про Т. Шевченка, 71 – про творчість Лесі Українки. Академік Петро Одарченко – автор 11 книжок. А про нього покищо написано чотири книжки. Загалом близько 700 праць Петра Одарченка надруковано в понад 80 різних часописах і журналах, наукових збірниках тощо...

З проголошенням незалежности України Петро Одарченко нав'язав особисті контакти з багатьма письменниками, вченими, з Інститутом літератури імені Т. Шевченка, музеєм Лесі Українки в Ялті та іншими музеями.

Науковий секретар УВАН, академік Євген Федоренко зупинився на змісті останньої книжки вченого Петра Одарченка – „Мені сто років". Це – автобіографія, спогади, листи, ювілейні привітання, але також деякі матеріяли, яких нема в попередніх публікаціях, зокрема про українізацію в Казахстані.

У 1931–32 роках зі столиці Казахстану Алма-Ати велись радіопрограми українською мовою. Там діяла українська школа, український відділ книгарні Державного видавництва і Український відділ Державної публічної бібліотеки. В Семипалатинську було відкрито український Педагогічний технікум, а в Уральську плянували відкрити український відділ Педагогічного інституту...

Це було в Казахстані тоді, „коли, – за словами засланого туди Петра Одарченка, – на Україні повним ходом ішло нищення українського селянства, інтеліґенції, української культури. А в Казахстані в той час провадилися казахізація і коренізація, в українських районах – українізація.

Українське населення в Казахстані в 30-ті роки щомісяця збільшувалося. Цілими ешелонами їхали з України в столипінських вагонах, під посиленим конвоєм, на заслання в Казахстан українські селяни, науковці, письменники, вчителі, професори, доценти, інженери, кооперативні діячі і т. д. і т. д. Цікаво, що навіть засланих українських професорів, доцентів, наукових співробітників, включно з Петром Одарченком, допустили до українізаційної праці.

Та дальші події – голод в Україні 1932–33 років, самогубство М. Хвильового і М. Скрипника знайшли відгук і в Казахстані. За наказом Л. Кагановича українізація в Казахстані була заборонена, діячі й виконавці її заарештовані, дехто розстріляний. П. Одарченко стверджує, що „українізація і казахізація провадилися з провокаційною метою, щоб знищити національно-творчі сили українського і казахського народів".

З великим признанням згадує Петро Васильович організатора і надхненника „Енциклопедії українознавства", славного вченого Володимира Кубійовича, який у несприятливий повоєнний час, в умовах таборового життя українських утікачів у Німеччині, відновив діяльність Наукового Товариства ім. Шевченка і поставив перед ним велике й відповідальне завдання – створити „Енциклопедію українознавства".

Не можна не захоплюватись з невеличкої рецензії Петра Одарченка на короткий біографічний словник М. Я. Петренко: „Видатні люди Полтавщини", видатний в Гадячі в 1992 р.

У цьому словнику є понад 80 біографій видатних діячів, що народились на Полтавщині. Але вчений звернув увагу на те, що автор у своєму словнику не згадав видатних письменників, що жили чи живуть в США та в Канаді. Перекручено прізвище – замість Нитченко написано „Натченко". Неправильно написані дати народження і смерти М. Драгоманова. Замість – 6(18)–8(20)VI подано 30.09–2.07. Також помилково написано дату народження Олени Пчілки – 29 липня. Правильно – 29 червня. На закінчення рецензент радить, щоб у другому виданні цього словника треба дати біографії полтавців, які є в довіднику „Письменники України", 1996 р. Там їх більше сорока осіб!

Повчальними є статті Петра Одарченка, які стосуються української мови: „Дбаймо про чистоту української мови", „Дитяча мова", „Ще до словничка родинних зв'язків". Цікавою є епістолярія – листи від Петра Одарченка та до нього від різних установ та осіб...

Книга Петра Одарченка „Мені сто років" – вартісна для кожного педагога й інтеліґента. Вона написана не тільки енциклопедійних знань вченим, але й людиною, яка все своє життя була тільки чесною, завжди чесною!

Пресова референтура УВАН

СПОРТ

Футбол

Київське „Динамо“ 23 листопада здобуло свою першу та історичну перемогу над італійською командою „Рома“. У грі 5-го кола Ліги чемпіонів у Києві динамівці на засніженому полі з рахунком 2:0 перемогли „Рому“. Італійський клюб потрапив на революцію, яка вирувала в столиці України.

Невідомо, який чинник вплинув на гру обох команд, але в першій половині чи погода, чи напівпорожній стадіон „Олімпійський“ завадили обом командам зіграти у „свій“ футбол. „Рома“ намагалася грати надійно в захисті. У київської команди не виходила комбінаційна гра попереду.

За 15 хвилин до гри любителі швидкої наживи, які прикупили собі квитки, щоб продати їх втридорога були дуже розчаровані. Перед самим стадіоном футбольні спекулянти продавали квитки за 10 разів нижчу ціну, ніж вони їх купували і ніхто їх не брав…

Тепер про міліцію. Вболівальники „Динамо“ прийшли на гру в атрибутиці своєї команди, а також в помаранчевих кольорах. Саме в помаранчевих кольорах правоохоронці побачили щось погане і відмовилися пускати вболівальників у жовтогарячих кольорах. Та ж сама доля спіткала й кореспондента сайту „Чемпіон“, але йому вдалося прорватися. Хоча один із полковників пригрозив, що якщо не зніме стрічку, то футбол дивитиметься в іншому місці… Прискіпливість міліціонерів ще більш підстебнула вболівальників, які практично всю гру, окрім „Динамо, вперед!“ вигукували „Ющенко!“. В перерві вболівальникам оголосили, щоб вони припинили політичну агітацію, а то київську команду покарає УЕФА і навіть присудить Києву технічну поразку. Той диктор, який це оголосив, напевно, й сам не зрозумів, що він „ляпнув“…

Друга половина поєдинку розпочалася так само нудно, як і перша. Відкрили рахунок динамівці на 73-ій хвилині, причому зробили це після заміни білого м`яча на помаранчевого, бо поле було засніжене. Велика заслуга у тому, що „Динамо“ повело в рахунку, грека Трояноса Даласа, який після чудового прострілу у карний „Роми“ легким рухом голови підправив м'яч у власні ворота – 1:0. А вже за шість хвилин „Рома“ отримала другий голь у свої ворота. Рінкон вибіг на кут карного майданчика, знайшов у карному майданчику Шацьких, якому залишалося лише влучити у пусті ворота, що він і зробив – 2:0. Отже, ця перемога виводить київське „Динамо“ на перше місце в групі і для того, щоб продовжити свій шлях в Лізі чемпіонів команді треба в останній грі не програти „Баєру“.

Турнірне положення:	
1. „Динамо“	– 10
2. „Байер“	– 8
3. „Реал“	– 8
4. „Рома“	– 1

Донецький „Шахтар“ 24 листопада зазнав поразки з рахунком 4:0 у грі з італійським „Міляном“ в змаганнях 5-го кола Ліги чемпіонів Европи на стадіоні „Сан-Сіро“. Цей програш ставить донецьку команду у неприємне становище. Для того, щоб продовжити боротьбу вже хоча за Чашу УЕФА „Шахтар“ повинен як мінімум не програти в грі останнього кола.

Становище команд групи „F“	
1. „Мілян“	– 12
2. “Барселона”	– 10
3. „Селтік“	– 4
4. „Шахтар“	– 3

Дніпропетровський „Дніпро“ забезпечив собі місце в змаганнях за Чашу УЕФА на весняній стадії турніру на початку 2005 року. У грі 3-го кола українці з рахунком 1:0 26 листопада перемогли австрійську „Австрію“ і посіли перше місце в своїй групі. Свою останню гру в груповому турнірі „Дніпро“ проведе на виїзді проти „Сарагоси“.

Становище в групі „С“	
1. „Дніпро“	– 9
2. „Сарагоса“	– 3
3. „Аустрія“	– 3
4. „Брюгге“	– 3
5. „Утрехт“	– 0

Ручний м'яч

9 грудня в Угорщині гандболістки України захищатимуть свій високий авторитет, здобутий на Олімпіяді в Греції. Завдання вкрай важке. Травми завадять вийти на майданчик Олені Цигиці, Марині Вергелюк, Олені Яценко, Оксані Сакаді, Оксані Райхель. Традиційний осінній турнір жіночих команд Чаші Турчина цього року, на відміну від попереднього, зібрав значно слабший склад учасників. Це ще один мінус, адже київські змагання – останній етап підготовки до европейської першости. Якщо минулого листопаду до столиці України приїхали збірні Росії, Китаю, Сербії і Чорногорії, то нинішній турнір зібрав під дахом Палацу спорту колективи Австрії та Білорусі. Їх суперниками були дві українські команди: національна та збірна клюбів України. Вже у першому поєдинку за Чашу Турчина збірна України перемогла своїх співвітчизниць – 39:12. У грі з командою гандболістки Білорусі нова перемога – 30:28. Після цього відібрати перемогу в господарок змагань могли лише австрійки. Перед вирішальною грою з командою України вони були сильнішими за білоруських суперниць – 33:25, а збірну клюбів України перемогли з різницею у 15 голів: 35:20. Здобувши перемогу 28 листопада з рахунком 29:25 національна збірна України повернула Чашу Турчина до Києва. Третій результат на турнірі показала команда Білорусі.

Гімнастика

У німецькому місті Штутгарті 30 листопада завершилися фінальні змагання на Чашу світу зі спортивної гімнастики. Єдиний українець Валерій Гончаров, який брав участь у цьому турнірі, додому повернувся з бронзовою медалею. У змаганнях на брусах В. Гончаров показав третій результат. Два перших місця розділили словенець Мітя Петковшек та француз Ян Кучерат.

Бокс

Українець Олександер Гуров 27 листопада в італійському місті Чіявари переміг італійця Вінченцо Росіто і став чемпіоном Европи в першій важкій вазі. У другому колі В. Росіто одержав сильне розсічення, після чого було прийнято рішення про зупинку бою й присуджено перемогу О. Гурову технічним нокавтом.

28 листопада в турецькому місті Анталії завершився перший чемпіонат світу серед студентів. Українці на цих змаганнях були представлені у всіх 11-ти вагових категоріях і вибороли третє загальнокомандне місце серед 32 країн-учасниць. Першими стали боксери з Туреччини, на другому місці – росіяни. Усього українці вибороли дві золоті та дві бронзові нагороди. У вазі до 69 кг чемпіоном світу став Сергій Дерев'янченко, який навчається в Миколаївському технічному університеті. У категорії до 91 кг ще одне золото Україні приніс В'ячеслав Глазков, студент Луганської академії внутрішніх справ ім. 10-річчя незалежности України. Бронзові нагороди здобули Володимир Кладько з Чернігівського інституту економіки та управління та Андрій Руденко з Дніпропетровського інституту фізичної культури.

Теніс

Українська тенісистка Катерина Бондаренко 30 листопада стала переможницею „Юкатан кап“, юніорського тенісного турніру, який проходив в Мексиці. К. Бондаренко пройшла турнір упевнено, у кожній зустрічі перемагала у двох сетах. У півфіналі українка перемогла американку Елізабет Плоткін (6:2, 6:2), а у фіналі виграла у ще однієї американки Андріяни Ремінз (6:4, 6:1). У світовій юніорській класифікації Катерина Бондаренко залишається на другому місці і поступається тільки Мікаелі Крайчек з Голяндії.

НА ДОЗВІЛЛІ

Сто років тому „Свобода" писала...

В числі від 1 грудня 2004 р.:

Безъ вступного до Р. Н. Союза!!! Дорогі Братя Русины! Руско Народный Союзъ буде принимати здоровых Русинівъ въ мѣсяцю Сѣчню (Януари) 1905 безъ вступного відъ першого року житя до 31, а відъ 31 до 45 за половину вступного.

Для того приступайте, братя, численно, поки часъ, поки здоровлє маєте. Не вважайте на вашь молодый вѣкъ, не вважайте на ваше здоровлє, на вашу силу, бо то все якъ бы позичене. Днесь маєте, завтра по нѣмъ. Рускій Народный Союзъ платить за 70 цнт. мѣсячного 600 дол. посмертного за мужа, за утрату ока 100, за утрату ноги або руки 200 дол.; за жену 300 дол. Записуйте свои дѣточки, бо дістанете більше якъ въ якій чужій асекураци. Вступайте громадно, а нѣколи не пожалуєте того марного гроша, котрымъ забезпечуєте свою родину а и вашу любовь до родіны.

К. Кирчівъ,
предс. Р. Н. Союза.

* * *

Зъ Howe Cave, N.Y. Деякі тутешні Русины користають зъ предплатниківъ „Свободы", выѣхавъ и читають нашу часопись за дармо. Єсть ихъ щось 15, а жаденъ собѣ не запише „Свободы"; каже, що волить выпити виски, якъ дати на газету. Тожь прошу такимъ о... безплатно не посилати.

(Нема сумнѣву, що въ тій дописи написана правда. Такъ роблять люде і по деякихъ другихъ плейзахъ и не лишь зъ „Свободою", але й зъ другими часописями. Чи се чесно? Чи даремне читанє часописи не є дрібнымъ злодѣйствомъ, яке деякі люде разъ вразъ повторяють неразъ цѣлыми мѣсяцями, ажь доки якась чесна людина не напише редакціи, що той на чіє имя йде часопись, вже тамъ не мешкає? Та мудрагель, котрый жалує два доляры на часопись на рікъ (хочь часомъ не жалує 5 дол. на пятинку на оденъ вечеръ) мудрує такъ: „на що посилають газету, або я за нею писавъ?" Брате, ты не писавъ за нею, але она не йде на твоє имя, а на имя другого, котрый десь пішовъ и ты не маєшь права єѣ уживати. Єсли ты чоловѣкъ чесный, ты не повиненъ жалувати одного цента на посткарту (котро-го тобѣ редакція зверне) и дати знати, що сего чоловѣка вже на плейзѣ нема.

Не менче винни въ тімъ й ті люде, що замовивши часопись й заплативши за неѣ за якійсь часъ, опісля йдуть свѣтами й не повѣдомлять редакцію, що вже більше не хочуть або не можуть оплачувати газеты. Таке поступованє не є чесне, бо наражує другого на втрату. Чесный чоловѣкъ робить такъ: если хоче читати якусь часопись, то й платить за неѣ, а не хоче єѣ читати то напише: „не хочу" и выплатить свій довгъ; слижь перенесесь на друге мѣсце, то все дає про се знати редакціи. Такъ роблять всѣ цівілізовані люде. И Русины такожь навчились вже сего порядку, хочь не є безъ того, що тутъ и тамъ лучаютш ся и нечесні одиницѣ якъ ось въ Howe Cave, N. Y. (**Ред.**)

В числі від 8 грудня 1904 р.:

З Филаделфії, Па. Катерина Брешковска, росіянка, що перебула 22 літа у вязници на Сибири, мала тут промову в Новій Пенсильванїйскій гали на 6-ій ул. Новембра. Говорила від 2 до 6-ої години про судьбу бідного російского народа. По скінченю засьпівали дві українські пісні мовою мішаною з російскою і попровадили ю два рази через галю з окликами та оплесками симпатиї „бабушці" (як они ю називали). Справді такого дечого може ще ніколи старушка не дізнала і з радости усміхалась, її сині очи блискали, а кров мало з лиця не трискала, хоч волосє вже сиве. Народа була велика тьма, пхались і надирались, навіть аж двери вивалили. Що мене найбільше задивовало се то, що тут єсть тілько правдивих москалів. Де було обернутись всюди говорили по російски або мішаною мовою українською і російскою. Між тим православну місію становлять самі москалі від Горлиць, Дрогобича та з Угорщини. Навіть свого часу коли репортер Филаделфійского дневника загостив до батюшки, то представили єму Словака яко типичного (typical) Москаля.

К. Татків

Від редакції: ***Катерина Брешко-Брешковська (1844–1934) – організатор і провідник партії соціялістів-революціонерів в Росії, учасниця революційного руху від 1873 року. 22 роки (1874–1896) провела на каторзі і в засланнях, після чого виїхала до США. Повернулася до Росії в 1905 році і у 1907–1917 роках знову перебувала у сибірській неволі. Більшовицьке захоплення влади не сприйняла і виїхала до США.***

Думка хлібороба

Ой вийду я на поле,
На горб високий стану,
Вкруг себе наоколо
І вздовж і вшир погляну.
Подивлю ся на право
Все панське бачу поле,
Подивлю ся на ліво –
Шумлять жита мов море!
Широке поле панське,
Вузонька моя нива –
Чому ти думко моя
Така сумна й тужлива?
Ой поле, гарне поле,
Широке, мов те море,
Чомуж ти чорне поле,
Все панськеє, не моє!
Ой хтожь тебе, гей поле
Широке наче море,
Хто ме тебе орати,
Засіяв плід збирати!
Самий буду робити
По ріллях, стернях лиш водити –
Робити ніч и днину –
На панську гей родину.
Ой поле чорне поле,
Широке мов те море,
Чомуж ти чорне поле,
Все панськеє не моє?

Іван Діброва

Се золоте перо
дама
зовсѣмъ даромъ
кождому кто пришле въ „Свободу"
помежи якъ
два доляры.
Такій дарунокъ будемо давати только тымъ нашимъ предплатникамъ, котрі пришлють за „Свободу" тройкѣ наймѣньше до 1-го Лютого 1905 року.
Кожде перо гварантоване.
Адресъ:
Svoboda,
Box 353,
Scranton, Pa.

Смѣшне.

Жѣнка: Я не розумѣю, якъ можна такъ довго сидѣти въ шинку?

Мужь: Га, якъ не розумѣєшь, то для чого говоришь о тімъ, чого не розумѣєшь?

* * *

Въ судѣ. Чи вы певні того, що небощикъ случайно упавъ до воды и утопивъ ся? Инші кажуть, що то зробивъ умысно.

– Свѣтлый суде! вінъ нѣсъ фляшку горѣвки въ кишени; коли бы ся бувъ топивъ по добрій воли, то певно передъ тымъ бувъ бы выпорожнивъ флящину.

В числі від 15 грудня 1904 р.:

З Holyoke, Mass. Вашу „Свободу" я тутки даю помежи Русинів, тай стараю ся заохотити їх до просьвіти. Стараю ся уже від давного часу з'організувати тут хоть мале товариство, але всї мої змагання, то лише кидане горохом о стїну! Але я не трачу надії, з часом може й удасть ся менї скупити їх хоть кількох, то з часом може й другим вітворять ся очи! Тим часом коби лише хотїли читати! Але не читати бодай яких газет, що гірше польских, або й руских але за російскі рублї. Дивна річ, що декотрі наші Русини, так ся дали обаламутити Мазурам, що коли прийду до котрого – та заговорю про руску газету, то звичайно скаже ось так: „А деж ту маєш руску ґазету?" Де маю? – от диви! тут руска часопись – й суну єму „Свободу" під очи! Ой правда, що руска! говорить звичайно; а где ти єї вирвав? питає. – Ти також можеш вирвати, говорю єму – лише скажи чи хочеш читати? Дорого тя не буде коштувати на рік! Два доляри ти проп'єш не раз в однім дню! а не лїпше коби ти заплатив собі руску добру часопись? – Ба, відкаже він, коли я маю польску ґазету уже! Дальше буде ся викручувати, що він уже давно въ Америцї, що він уже „відвик" від руской мови, і т. д. але суть і такі, що читали-би руску часопись охотно – але щож, коли встидають ся Поляків! І роби тут що хочеш з такими людьми.

Михайло Бєля

В числі від 29 грудня 1904 р.:

Зъ Рачестеръ, Н. Й. – У насъ стали ся два нещасні выпадки. Йшовъ оденъ чоловѣкъ до роботы о 6-ій годинѣ рано и надъѣхавъ на него експресовый поѣздъ та убивъ на мѣсци. Полишивъ жену и дѣти. Небіщикъ любивъ досыть напивати ся, тожь жена и дѣти зістали въ нуждѣ.

Такожь згорѣла тутъ до тла одна фабрика, въ котрой робило кілька сто людей. Русиновъ у нашімъ мѣстѣ нема лишь я оденъ. Кромѣ тото знаю тутъ ще 4 Словакѣвъ и одного Поляка – всѣ робимо въ одній фабрицѣ. А більше за нашихъ людей тутъ не чути.

Іванъ Пирчъ

Правопис того часу збережено

ЗМІНА АДРЕСИ

☐ „Свобода"   ☐ „The Ukrainian Weekly"

СТАРА АДРЕСА:

Число Відділу (якщо член УНС) ....

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

НОВА АДРЕСА:

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

Зголошення присилати до:
Svoboda/The Ukrainian Weekly
P.O.Box 280, Parsippany, NJ 07054

На зміну адреси проситься долучити $1.00
ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗМІНИ АДРЕСИ ТРИВАЄ 1-2 ТИЖНІ

Український Народний Союз пошукує осіб зацікавлених продавати життєве забезпечення (страховку). Вимагаємо знання англійської мови та професійного вишколу (ліцензії). Платимо комісове на рівні з американськими установами, та даємо списки проспектів. Зацікавлених просимо звертатися на тел.:
(973) 292-9800 додатковий 3018

• РОЗШУКИ •

Розшукую свою двоюрідну сестру ЛУЧКУ ЛЕСЮ ФЕРДИНАНДІВНУ (1936р.), яка виїхала з мамою у США. Мати ЛУЧКА-УРБАНСЬКА ЮЛІЯ проживала в Parma, OH, 44130. Михайлина Когут Лучка, вул. Ст. Бандери, 7, м. Ходорів, Львівська обл., 81750, Україна. Тел.: 53-567

•РІЗНЕ•

Д-р О. ХОМЧУК, „Церква поза церковною огорожею. Розколи і руйнація Української Православної церкви в пошуках Константинопільського визнання". Чикаго, 2002, 621 ст., $29 US. *Ukrainians of America, P.O. Box 973, Westmont, IL 60559.*

• ПРАЦЯ •

Потрібна українка до опіки над старшою жінкою з проживанням (7 днів) в Керхонксоні, Н.Й.
Тел.: (845) 647-6329

• ДО ВИНАЙМУ •

Винаймається 5-кімнатне помешкання (для бездітних) в двородинному домі 2-ий поверх. Горішній Newark-Maplewood, NJ. близько крамниць. Автобус до Ню-Йорку.
Тел.: (973) 399-0415

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

В пам'ять св. п. Ольги Божик-Павлової-Мец

6 жовтня ц.р. у Маямі, Фльорида, упокоїлась Ольга Павлова-Мец. Вона народилась у Вініпеґу, Канада, куди її родичі переїхали з квітучої Буковини. Батько о. Пантелеймон Божик був священиком, добрим організатором, автором книги „Церкви українські Канади" і видавцем своїх поезій.

Музична наука Ольги почалась дуже скоро, в 7 років. Першим учителем був батько. Закінчила Ольга середню школу св. Марії, а опісля – Саскачеванський університет. Перші її виступи були на радіо як солістки. По переїзді до США була солісткою у радіостудіях Бостону, Вашінґтону, Ню-Йорку. Залюбки співала різними мовами і часто включала у виступи українські пісні. Під час Другої світової війни працювала у Стратегічному бюрі, у Вашінґтоні. Виховувала сина і доньку, яким дала вищу освіту.

У 50-их роках вона переїхала з чоловіком до Маямі. Тут включилася в життя української громади, української церкви і стала дуже активною членкою місцевого Союзу Українок, організувала при відділі хор „Веселка" і з ним виступала на українських і американських концертах. Також стала членкою американських професійних організацій і клюбів, співала у клюбах з оркестрою Маямського університету, на українських імпрезах. Репертуар її був цікавий і чарівний голос притягав численну публіку. Ольга гордилась своїм українським походженням. Виступала часом в буковинських строях. У 1977 році Маямський відділ СУА назвав її „Союзянкою року", а на 50-ліття Відділу нагородив грамотою за 50-літню працю для відділу. Також вона дістала подяку від Патріярха Йосифа за подаровані йому музичні записи.

Прощалися з Ольгою родина, приятелі, парафіяни української церкви і союзянки. З любов'ю згадували Ольгу внуки, правнуки і діти. Похована Ольга у Вінніпеґу, у родиннім гробівці. Залишились записані її пісні і її прегарний голос.

Мирослава Тершаковець

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

бл. п.

КОНСТАНТИНА ЛЕЩУКА

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

в п'ятницю, 17 грудня 2004 р.

в церкві св. Юра, в Ню-Йорку, о год. 9-ій ранку;

в церкві св. Трійці, в Кергонксоні, Н.Й., о год. 8-ій ранку.

Про молитви за спокій душі Покійного
просить донька ЛІДА

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що у п'ятницю, 12 листопада 2004 р. несподівано, з волі Всевишнього відійшла у вічність наша найдорожча

МАМА, БАБЦЯ і СЕСТРА

бл. п.

ЯРОСЛАВА ШАБАТУРА

з дому ЧОРНОДОЛЬСЬКА

нар. 7 жовтня 1915 р. у Золочеві, Україна.

ПАНАХИДА відбулася у вівторок, 16 листопада 2004 р. о год. 9-ій ранку в похоронному заведенні Канофскі-Кендус Меморіял Говм, Трейнер, Па.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися того ж дня о год. 11-ій ранку в католицькій церкві св. Духа, Честер, Па.

Покійну поховали на католицькому цвинтарі св. Петра і Павла у Спрінгфілд, Па.

Залишені у глибокому смутку:

донька – ГАЛЯ з мужем DOUGLAS
внуки – АНДРІЙ і ХРИСТЯ
сестра – ОЛЬГА СТРОЧАН з родиною
братова – СТЕФАНІЯ ЧОРНОДОЛЬСЬКА з родиною
родини – ЗАКРЕВСЬКІ, ПІДЛУСЬКІ, ОЛИНЦІ, ГЕРЛИНСЬКІ
та ближча і дальша родина в Америці, Україні та Польщі.

Вічна Їй пам'ять!

П О Д Я К А

Всім хто причинився до вшанування світлої пам'яті

ОЛЬГИ БУРТИК

(1926 – 2004)

Кліфтон, Ню-Джерзі

Після довгої і важкої недуги передчасно відійшла у вічність, дорога – улюблена дружина, мама і бабця. Втрату Покійної болючо переживає родина тут, сестра і брат з родинами в Україні та великий круг друзів і приятелів у світі.

Родина висловлює найсердечнішу подяку всім, хто своєю присутністю вшанував Покійну в похоронних відправах, на тризні й Богослужбі у 40-ий день смерти. Дякуємо всім приятелям в Америці, Україні, Европі і Казахстані за особисті, письмові й телефонні вислови співчуття та моральну піддтримку після болючої втрати.

Життєва дорога пок. Олі не була легкою. В кінцевій фазі Другої світової війни, виїхала перед фронтом з Львівською школою на Захід, а згодом опинилась самітньою в Німеччині. Виїзд до Канади, не дав їй змоги закінчити останній рік економічних студій, але будучи великим любителем науки, весь час сама доповнювала своє знання. Обдарована природньою добротою і благородними прикметами, безмежно любила свій народ, і важко переживала існуючі негаразди в Україні. Будучи вже хворою, до останніх днів свого життя, висилала допомогу сиротинцям та потребуючим людям у старшому віці.

Від 50-их років активно працювала в місцевому Відділі СУА, та пресовою референткою Округи СУА. Своєю скромною і безпретенсійною вдачою, Оля з'єднувала широкі круги друзів і приятелів, які і громадно відгукнулись співчутливо в пошану її пам'яті.

Отож висловлюємо нашу найщирішу подяку: о. Богданові Луківі і о. Ігореві Роїк за відвідини Покійної в часі хвороби і уділення Їй Найсвятіших Тайн. Як рівнож, дякуємо о. Б. Луківі і о. Василеві Сивінському за переведення похоронних обрядів. Щиро дякуємо за виголошення прощальних зворушливих промов: голові Теодорові Олещукові від ГУ ООЧСУ, голові Катрусі Володюк, від Округи СУА, голові Олені Бобиляк від Відділу в Пассейку й д-р Любі Буртик за зворушливі слова подяки від родини на тризні. Дякуємо погребовому заведенню Горний і Опуда за дбайливу обслугу. Дякуємо за чудові вінки квітів родинам: друзям з ОУН – Василеві і Лесі Мочулам, Оленці Вірстюк, Володимирові і Катрусі Ратушним, Джіні Сускреба, родині Ед Ділельо, Марії Струк, Маріянні Віт, родині Гадбі, фірмі ІФФ, Фірмі Ремик, родині Ділельо, адвокатській фірмі Дербі і Дербі, Нік Маріян Ділельо.

Окрема щиросердечна подяка Елен Кюрі за влаштування і закуп книжок, в пам'ять пок. Ольги, до англомовного українського відділу з історії, культури, мистецтва та дитячої літератури в бібліотеці м. Кліфтон.

Дякуємо всім жертводавцям за поминальні Богослуження в пам'ять Ольги: В. Л. Мочулам, З. Салевич, родині Ульчак, А. Слиці, родині Яцусь, М. Пелтишин, родині Ратушний, Галині Бобиляк, родині Мацко, І.М. Борбич, пані Е. Тиньо, Лідії Козак, родині Лапичак, Галині Федорів, Софії Цапар, родині Рудакевич, родині Марущак, З. Мартинець, С. Букшований, родині Слабодух, родині Джейкенс, родині Кузик, Осипові Васильків, Марії Кулик, Марії Марщівській, родині Темницький, родині Федун, Ореcті Федун, родині Падко, родині Дурбак, Стефанові Косцьоликові, Марії Струк, Христині Шкварко, родині Гаргай, Романові Микит, родині Галабурда, родині Татаренко, родині Ваньо, родині Качала, Наталці Войцицкій і родині Лобур.

Дякуємо голові Асоціяції Українців у Казахстані панові М. Парипсі, за поміщення некрологу й поминальних відправ у церкві Павлодару. Дякуємо Управі Фундації УВУ, за поміщення некрологу. Дякуємо редакторові Т. Чернизі, за поминальне Богослуження в Астані. Дякуємо о. Ваисилю Говері за відправу Богослужень в Караганді. Дякуємо Романові Данилович і Лесі Менделюк за Богослужения в Караганді. Дякуємо приятелькам Олі, Стефі, Марії і Гані за Богослужения в Збаражі. Дякуємо Лярисі і Дмитрові Пенцак, за Богослужения і пожертву в Городку, Україна. Дякуємо Лесі Субчак, за Богослужения в Огайо. Дякуємо родині за пожертву на десять Богослужень в Чернівцях – Україна.

<u>Замість квітів в пошану Покійної, приятелі пожертвували на докінчення будови церкви в Караганді – Казахстані:</u>

4.000.00 дол. родина Буртик; по 100 дол. Галина Гураль, Оля і Серафин Палидовичі, Дарка і Орест Темницькі; Йосиф Рутецький, родина Дото, Миколай і Юлія Баумгартен, Володимир Балабан, Михайло і Людмила Андріовичі, Укр. Амер. Гуманітарна Асоціяція, О. Юречко; 60 дол. Андрій Федун; по 50 дол. Григорій Кузьма, М. Дзіман, Л. Б. Субчак, Марія Цісик, Іван і Світлана Марченки, Зеня Е. Брозина, Мирослав і Надя Шмігелі, родина Войцицких, Петро і Леся Палюхи, Володимир і Анна Васьківи, Оленка Вірстюк, Борис і Юлія Вірстюки, Мирон Свідерський, Осип Яцусь, Роман і Орися Свистуни, д-р. Б. Кортчмарик, Г. Дребич, Орест Вірстюк, Марія Сенишин, Ірена Телюк; 40 дол. С. Рей; по 30 дол. Галина Федорів, Стефанія Покора; по 25 дол. Марія Бакалець, Орест і Слава Гарасимовичі, Петро Наконечний, родина Бродин, родина Федорко, Григорій і Галина Добоші, Михайло і Ольга Мочули, Галина Невмержицька, Володимир і Б. Рудакевичі, Г. Строн, Василь Хомут, Олена Бобиляк, Юлія Котляр, Василь Марущак, проф. Ростислав і Ія Василенки; по 20 дол. мгр Дора Рак, Іванка Яремко, Теодор і Валентина Тараківські, Степан Журавський, адв. Ярослав Куземчак, Франко Гурин, Валентина Тижбір, Анна Дідух, родина Русинко, Микола Чабан, Василь Гаргай, родина Лапичак, А. Стець, Д. Возняк; 10 дол. Віра Чернинська.

<u>На Український Музей в Ню-Йорку:</u>

2.000.00 дол. родина Буртик; фірма І.Ф.Ф.; 400 дол. Кастело І. Корп, співпрацівники д-р Буртик 240; 150 дол. І.Ф.Ф комп.; по 100 дол. родина інж. Івашків, інж. Мирон і Оля Гнатейки, Теодор Е. Барба; по 75 дол. Джек Ф. Гадбі, Дорія Чері; 60 дол. Борис і Зеня Ткачі; по 50 дол. д-р. Іванна Ратич, Курінь „Хмельниченки", Петро і Оксана Кордуби, Василь і Леся Мочули, Марія Бакалець, Юра і Марта Кордуби, Стефан і Марійка Дуплики, Анна Ортинська і Юрій Рибак, Ірена Цапар, К. В. Володюки, Нестор Вірстюк, Ярослав і Люба Федуни, Марта і Роберт Торієлі, Іван і Світлана Марченки, Софія Мартинець, Ніна Бих, Тарас Борковський; 40 дол. Іван і Марійка Бобичі; по 30 дол. Галина Федорів, Володимира Шипайло; по 25 дол. Олена Бобиляк, Юрій і Оленка Кисілевські, Галина Невмержицька, Богдан і Лідія Мочули, Ольга Третяк, Річард і Муся Джейкенс, Осип Васильків, Дарія Колатоло, Михайло і Ольга Мочули; по 20 дол. Г. Дмиенко, Евгенія Тиньо, Ростислав і Нуся Галабурди; по 10 дол. Михайло і Лідія Целюхи.

<u>Разом 6.495 дол.</u>

<u>На Фундацію УВУ:</u>

100 дол. Іван Буртик; по 50 дол. проф. Володимир Стойко, Леся Гой.

<u>Разом 200 дол.</u>

<u>На степендійний фонд „Воля":</u>

По 100 дол. Іван Буртик, проф. Володимир і Леся Косики, д-р. Ірена Мороз.

<u>Разом 300 дол.</u>

<u>На пресовий фонд журналу „Наше Життя":</u>

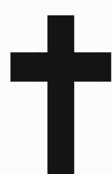
200 дол. 70-ий Відділ СУА в Пассейку.

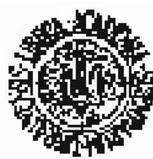
<u>На програму „Дар Життя":</u>

100 дол. родина Войнів.

<u>Всього зібрано 15.180 дол.</u>

Всім жерводавцям, родина висловлює щиросердечну подяку.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК
ділиться сумною вісткою, що 16 листопада 2004 р.
помер професор-емерит тексаського університету

бл. п.

ВОЛОДИМИР ЖИЛА

(1919 – 2004)

літературознавець, критик, редактор, громадський діяч,
дійсний член УВАН, а в минулому учасник визвольних змагань
в загонах Бульби-Боровця, за що нагороджений
Хрестом Українського Козацтва.

Вічна Йому пам'ять!

Опечаленій родині складаємо наші щирі співчуття.

УПРАВА УВАН

СЕРЕДОВИЩЕ УКРАЇНСЬКОЇ ГОЛОВНОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ РАДИ
І ПОЛІТИЧНА РАДА ОУНз
Ділиться болючо-сумною вісткою з членами й українським
громадянством, що 21 листопада 2004 р. у Вінніпеґу, Канада,
на 91 році багатотрудового життя переставився у Божу вічність

бл. п.

д-р права МИХАЙЛО МАРУНЧАК

нар. в селі Далешева, що на Городенщині, Західня Україна.

Довголітній і провідний член Організації Українських Націоналістів, Закордонного Представництва УГВР, Середовища УГВР і ОУНз. Колишній політв'язень польських в'язниць і гітлерівських концентраційних таборів. Дійсний член НТШ, УВАН. Довголітній провідний член українського патріярхального руху, голова Крайової Ради за Патріярхат Канади, проф. Українського Католицького Університету. Довголітній науковий дослідник, зокрема доби Шашкевича, автор п'ятитомної праці „Студії до історії українців Канади" й інших науково-дослідних праць. Водночас громадський і політичний діяч – великий український патріот.

Дружині Марії, дітям, ближчій і дальшій родині
Покійного складаємо глибоке співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

З глибоким жалем і смутком повідомляємо, що в суботу,
30 жовтня 2004 р. відійшов у вічність на 81-му році життя
мій найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

бл. п.

АНАТОЛІЙ СЛЮСАРЕНКО

нар. 4 квітня 1924 р. в місті Охтирка, Харківська обл. Україна.

ПАРАСТАС відбувся в церкві Пресвятої Богородиці у Філядельфії, о 7-ій год. веч. Чин похорону відбувся 4 листопада 2004 р. о 9-ій год. ранку в церкві Пресвятої Богородиці, а опісля похоронення на українському цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишені в смутку:
дружина – ТАЇССА
син – ЯРОСЛАВ з дружиною ІРЕНОЮ
дочка – ЛАРІССА
внуки – АНДРІЯНОЧКА, РАЇССА і ЮЛІЧКА
ближча і дальша родина в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

У ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу у вічність нашого незабутнього МУЖА, ТАТА і ДІДУСЯ

бл. п.

ВОЛОДИМИРА МИСЬКІВ

будуть відслужені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в монастирі св. Йосафата у Ґлен Кові;
Покров Пресвятої Діви Марії, Бронкс;
св. Михаїла, Йонкерс.

Просимо рідних та приятелів помолитись за душу покійного Володимира.

Залишені у смутку:
дружина – ОКСАНА
сини – ПЕТРО з дружиною ҐЕНЕЮ
– ВОЛОДИМИР з дружиною ВІРОЮ
доні – РОКСОЛЯНА з мужем МИРОСЛАВОМ
– НАДІЯ з мужем ПАВЛОМ
внуки – СТЕФАН, РЕНЯ, ГРИГОРІЙ, НІКОЛЯ,
АНТОН, ДІЯННА, МАРКО.

Ділимося сумною вісткою, що по довгій
недузі у вівторок, 23 листопада 2004 р.
окружений родиною, відійшов
у вічність на 57 році життя

бл. п.

пілот-капітан

РОМАН ОХОЦЬКИЙ

нар. в Зальцбургу.

Ветеран В'єтнамської війни, нагороджений двома
Purple Heart, летун гелікоптерів і літаків.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в понеділок, 29 листопада 2004 р. в українській католицькій церкві Матері Божої Неустаючої Помочі в Сан Дієго, Кал. Похований 2 грудня на військовому цвинтарі Fort Rosecrans в Сан Дієго з військовими почестями.

Залишив у смутку:
батьків – МАРІЮ і БОГДАНА ОХОЦЬКИХ в Ню-Джерзі
сестру – КАТЕРИНУ
дочку – МЕЛАНІЮ в Австралії
сина – РОБЕРТА в Австралії
тету – КАТЕРИНУ ОЗАРКІВ у Дітройті
наречену – ХРИСТИНУ в Каліфорнії
родину та приятелів в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

В понеділок, 15 листопада 2004 р. упокоїлася в Бозі,
проживши 95 років, наша найдорожча
МАМА, БАБЦЯ, СЕСТРА і ТЕТА

бл. п.

ТЕОДОЗІЯ ПРИШЛЯК

ПАРАСТАС був відправлений в середу, 17 листопада в похоронному заведенні Lytwyn & Lytwyn, Union, N.J., а похорон відбувся в четвер, 18 листопада після Богослужби в українській католицькій церкві Непорочного Зачаття в Гілсайд, Н. Дж. Тіло спочило на цвинтарі Evergreen, NJ біля пок. чоловіка Володимира Пришляка.

В глибокій жалобі залишені:
донька – МИРОСЛАВА з чоловіком МИХАЙЛОМ ЧАЙКІВСЬКИМ
внуки – МОТРЯ і АНДРІЙ
брат – МИКОЛА КИЗИМА
племінники – ЮРІЙ КИЗИМА з родиною
– ХРИСТИНА КИЗИМА
та родина в Україні, Америці і Канаді.

Вічна Її пам'ять!

————————————

Бажаючих вшанувати пам'ять Покійної просимо ласкаво
складати пожертви на „Фонд Катедр Українознавства",
1583 Massachusetts Avenue, Cambridge, MA 02138,
або на „Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля",
272 Old Short Hills Road, Short Hills, NJ 07078.

Повідомляємо, що в неділю, 14 листопада 2004 р.
на 81-му році життя відійшов у вічність наш
ТАТО, ДІДО І ПРАДІДО

бл. п.

МИХАЙЛО КОБИЛЕЦЬКИЙ „КОБЗА"

нар. в с. Осталовичі, Україна.
Член ОУН і ООЧСУ.

ПОХОРОН відбувся 18 листопада 2004 р. з церкви св. Юра в Ню-Йорку на український католицький цвинтар св. Духа в Гемптонбурґу, Н.Й. Похований біля пок. дружини Марії Паращенко.

Залишив у глибокому смутку:
сина – ПЕТРА з дружиною ІРИНОЮ
внуків – МИХАЙЛА з дружиною ОКСАНОЮ
– СТЕФАНА з дружиною ХРИСТИНОЮ
– ЛІСУ з мужем СТЕФАНОМ
правнуків – АНДРІЙКА, ДАНИЛКА,
СТЕФАНКА І АДРІЯНКУ
(діти Стефана і Христини)
і дальшу родину в Україні і Канаді.

Вічна Йому пам'ять!

————————————

В пам'ять Покійного родина просить складати датки на
нову каплицю на оселі СУМ в Ellenville, NY.

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

ЛОНГИН СТАРУХ
Професійний продавець
забезпечення УНС
LONGIN STARUCH
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
tel.: 800-673-5150 • 845-626-2058
e-mail: lvstaruch@aol.com

ХРИСТИНА БРОДИН
Професійний продавець
забезпечення УНС
CHRISTINE BRODYN
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext 3039) • Fax: (973) 292-0900

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
PALLADA International
ВСІ ВИДИ ІМІГРАЦІЙНИХ СПРАВ
Оформлення Заяв на Лотерію Зеленої Картки за Новими Вимогами
98 Second Avenue, 2nd Floor, New York, NY 10003
Tel.: (2№.42) 387-8683 • (2№.42) 228-3029

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!
Ukrainian Free University Foundation, Inc.
P.O. Box 1026, New York, NY 10276

ОРКЕСТРА „ЛУНА"
Музика на весілля, забави, фестивалі.
Святкування роковин.
ОЛЕСЬ КУЗИШИН
Тел./Факс: (732) 636-5406
e-mail: dumamuse@aol.com

- Багаторазові 5-річні візи в Україну за 185 дол.
- Сприяємо в оформленні і отриманні українських пашпортів нового взірця.

XENIA AGENCY
10241 Rt. 23A,
Hunter, NY 12442
Тел.: (518) 263-4391

ARKA COMPANY
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відеокасети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
26 First Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 473-3550

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

Фірма „КАРПАТИ"
Licence № 113486759
Виконує малі і великі роботи. Переробляє хати, лазнички, направляє дахи, виконує цементні праці, а також малює назовні і всередині (handyman) сантехнічні і електричні роботи – Василь Чолак
Тел.: (718) 937-1021
Beeper: (917) 939-0280

LAW OFFICES OF
ZENON B. MASNYJ, ESQ.
Від 1983
- Серйозні персональні пошкодження
- Купно, продаж нерухомостей (Real Estate and coop-closings)
- Репрезентування комерційної діяльности
- Securities arbitation
- Розводи
- Заповіти-офіційальні завірення

157 SECOND AVENUE
NEW YORK, NY 10003
(212) 477-3002
(Тільки за попереднім домовленням)

ПРОДАЄТЕ СВІЙ БУДИНОК?
Зателефонуйте до нас!
Купуємо
6-60 родинні будинки
Charles Podpirka
JRC Management LLC
(718) 459-1651

UKRAINIAN SINGLES NEWSLETTER
Serving Ukrainian singles of all ages throughout the United States and Canada.
For information send a selfaddressed stamped envelope to: Single Ukrainians
P.O. Box 24733 Phila., Pa. 19111
TEL.: (267) 784-5019

16.9 ¢/min CALL УКРАЇНА
Great domestic rates.
Great rates to the rest of the world - any day, any time, direct dial.
We also offer prepaid Phone Cards: calls to Ukraine from 7.5 ¢/min.
1-800-449-0445
LDPOST
WWW.LDPOST.COM

250 West 57th St. #1211 New York, NY 10107
Phone: (212) 541-5707 Fax: (212) 262-3220
ECONOMY AIRFARES
Львів/Одеса
450 дол.+tax (round trip)
320 дол.+tax (one way)
Київ
549 дол.+tax (round trip)
375 дол.+tax (one way)
Restrictions Apply

KARPATY TRAVEL
121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario Canada M6S 2Y4
1-800-265-7189
в Торонто (416) 761-9105
e-mail: nsemczys@aol.com

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
ПРОДУКТОВІ НАБОРИ
ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ

НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата в Україну, Польщу та інші держави

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ
ВІЗИ • АВІАКВИТКИ
ЗАПРОШЕННЯ до Канади і США
СТРАХУВАННЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ

НАЙДЕШЕВШІ МІЖНАРОДНІ ТЕЛЕФОННІ РОЗМОВИ

Пам'ятайте – як посилати, літати, чи телефонувати – то тільки через КАРПАТИ!